

ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku

Adamovské Kochanovce

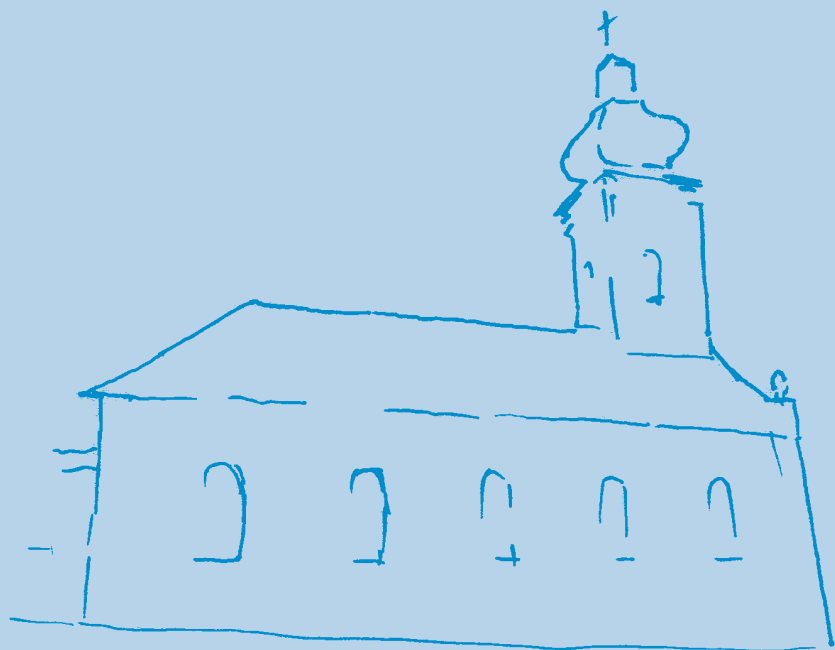

Cirkevný rok 2012

ROČENKA

**Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku
Adamovské Kochanovce**

Cirkevný rok 2012

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Adamovské Kochanovce

Vážení čitatelia, bratia a sestry!

Otvárame spoločne ročenku nášho cirkevného zboru. Už 4. rok v adventnom období – pred Vianocami- prináša duchovné bohatstvo. Zahrňuje dianie, udalosti, správy, všetko v časovom slede ako sa uskutočnili v priebehu roka, popretkávané slovom Božím a jeho výkladom. Autorom väčšiny textov je brat farár Mgr. Ján Ochodnický, ktorý nás hneď v úvode víta aktuálnou homíliou. Nezištne mu pri tvorbe textov pomáhala sestra Lubomíra Adamčiová, ale aj ďalší prispievatelia uvedení v závere ročenky.

Najrozsiahlejšia je časť Kronika, z ktorej sa dozvedáme o činnosti zboru, pracovných i duchovných aktivitách, stretnutiach, návštevách, aktivitách mládeže, konfirmačných slávnostiach. Niektoré z udalostí sa viac menej opakujú každý rok, iné sú vzácne a neopakovateľné. K takým v uplynulom roku radíme návštevu príbuzných Juraja Chorváta, vystúpenie jeho vnuka Jaroslava v chráme Božom, nádherný koncert pri odovzdaní zrekonštruovaného organa do užívania, ale i stretnutie konfirmandov po 50 rokoch.

Obraz života cirkevného zboru dokresľujú informácie o aktivitách v jednotlivých spoločenstvách a štatistika cirkevného zboru za uplynulý rok.

Úprimne sa chceme poďakovať všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k vydaniu ročenky. Ďakujeme i p. Tiborovi Tanáčovi ,vedúcemu výroby a odbytu tlačiarne Tising s.r.o. N Mesto n.Váhom, za odborný, ľudský a kresťanský prístup pri tlači ročenky i aktuálneho kalendáríka.

Elena Šikudová

Úvodom

Milé sestry a bratia!

Myslím si, že každého z nás úprimne poteší, keď sa jeho dobre odvedená práca stretne s pochvalným hodnotením. V práci na Božej vinici je tou najvzácnejšou odmenou radosť, pokoj a mnohé ďalšie dary Ducha Svätého, ktorými náš nebeský Otec naplňa svoje deti, keď plníme Jeho svätú vôľu. Popri tom však akosi samozrejme poteší aj slovo ľudského uznania.

Pre každého zo spoluautorov predchádzajúcich vydaní ročenky nášho cirkevného zboru bolo zaiste radostné, keď ste vy - čitatelia - hodnotili toto dielo ako dobré, zmysluplné a možno i krásne. Azda nielen sám za seba vyznávam, že prioritným cieľom prispievania do ročenky nebolo očakávanie ľudskej chvály. Pri jej tvorbe sme totiž mysleli na mnohých jednotlivcov i skupiny, ku ktorým sa táto tlač dostane.

V našom cirkevnom zbore je viacero nevládných, ktorí sa radi dozvedia čo je v „ich“ zbore nové. A preto sme pri tvorbe ročenky mysleli i na vás, aby sme vás povzbudili vo viere. Pamätali sme i na tých, ktorí sa väčšiny tohto diania pravidelne zúčastňujú a iste im pri čítaní nasledujúcich strán padne za dobre spomenúť si, čo všetko sme počas uplynulého cirkevného roka vo svojom zbore prežili a za čo môžeme Bohu stále znova ďakovať. Predovšetkým sme však pamätali na tých, ktorí z rozličných dôvodov nie sú uprostred živého spoločenstva cirkevného zboru a takpovediac stoja bokom od všetkého. Mysleli sme na vás pri príprave mnohých stretnutí, ich organizácii, ale aj neskoršom písaní o tom, čo požehnané od Boha sme prežili. Znova a znova sa vás snažíme osloviť a prizvať k zdieľaniu všetkého dobrého, čo nám láskavý Boh pripravuje. Tak ako sa spieva v jednej nábožnej piesni: „Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.“

Pamätajúc na všetkých, ktorí budete čítať toto svedectvo o živote Cirkevného zboru Adamovské Kochanovce vás hneď v úvode pozývam zamyslieť sa nad slovami, ktoré napísal evanjelista Ján v 1. kapitole, veršoch 43-46: „Druhého dňa chcel (Ježiš) odísť do Galiley a našiel Filipa. Ježiš mu riekol: Nasleduj ma! Tento Filip bol z Betsaidy, mesta Ondrejovho a Petrovho. Filip našiel Natanaela a povedal mu: Našli sme Toho, o ktorom písal Mojžiš v zákone a proroci, Ježiša, syna Jozefovho z Nazareta. Natanael mu povedal: Či z Nazareta môže byť niečo dobré? Odpovedal mu Filip: Pod' a pozri!“

Filip a Natanael, o ktorých sú tieto slová predstavujú dva rozdielne prístupy k Ježišovi, dve rôzne odpovede na Jeho pozvanie k nasledovaniu.

Filip a Natanael sa takmer určite poznali a možno boli i priateľmi. Azda chodili

do tej istej synagógy, spoločne si čítali z Písma a premýšľali nad nezodpovedanými otázkami židovského náboženstva. Ako inak si vysvetliť, že Filip sa ponáhlal za Natanaelom, hneď ako spoznal Ježiša? A to je prvá zaujímavá vec v tomto príbehu.

Ježiš povedal Filipovi: „*Nasleduj ma!*“ A on nasledoval Krista svojimi činmi. Hľadal a našiel Natanaela. Filip sa od svojho Majstra naučil hľadať ľudí. Ježišovo evanjelium sa totiž nešíri anonymným roznášaním letákov do poštových schránok ani vylepovaním lákavých plagátov. Ježiš šiel k ľuďom a dúfal, že Ho budú počúvať. Hľadal poslucháčov, ktorých zaujme dobrá správa – evanjelium o živote, pravde, láske, odpustení...a záchrane človeka pre večnosť. A presne to sa učil i Filip. Neotáľal, nekládol pochybovačné otázky. Bez dlhého váhania sa nadchol pre Ježiša a o svoje nadšenie sa podelil so „starým kamarátom“. „*Filip našiel Natanaela a povedal mu: Našli sme Toho, o ktorom písal Mojžiš v zákone a proroci, Ježiša, syna Jozefovho z Nazareta.*“

Je to úprimné nadšenie, s ktorým Filip hovorí o Ježišovi: „Našli sme Ho.“ Akoby rozlúštil zložitú hádanku, vyriešil komplikovanú záhadu. Chce sa nám spoločne s Filipom volať: „Už to mám, už som na to prišiel, Ježiš z Nazaretu je sľúbeným vysloboditeľom, o ktorom sa píše v Biblii.“ Filip je Ježišom uchvátený, verí Mu a nemôže o tom mlčať. Je dobré, priam životodarné, keď sa v každej generácii, spoločnosti, národe a cirkvi objavujú takíto kresťania, ktorí bez rozpakov svedčia o Ježišovi. A keď ich svedectvo druhých ľudí aj nestrhne, prinúti ich uvažovať, prečo viera dokáže takto nadchnúť človeka.

Filipovo nadšenie ukazuje ďalšiu zaujímavú vec. Hneď úvodná veta, ktorú Filip Natanaelovi povie je zvláštna. „*Našli sme Ho.*“ Ale kto to v skutočnosti hľadal a našiel? Ježiš Filipa alebo Filip Ježiša? Či sa Ježiš schoval alebo stratil? Nie, to Kristus hľadá ako prvý. Zatúlaná ovca nehľadá pastiera, ale pastier hľadá stratenú ovcu. A keď ju nájde, vyloží si ju na plecía a ovca sa cíti v bezpečí, zistí, aký nesmierne dobrý je jej pastier. Boh nesedí v ústraní, ale hľadá nás v našom živote. Prišiel na svet ako človek nám podobný, aby nás našiel uprostred našej obyčajnosti. Nemajme Filipovi za zlé, keď vraví: „Našli sme Ho.“ Je nadšený, raduje sa, že stretol Ježiša a poznal v ňom skutočného Boha. Veď Filip konečne našiel Toho, o kom čítal v Biblii. Ale ľudské hľadanie by bolo márne, ak by nám Boh nevyšiel v ústrety. Žiadna viera by sa nezrodila, ak by nás Kristus nehľadal.

Ježiš našiel Filipa a Filip našiel Ježiša. Ako kresťania svedčíme druhým ľuďom, že sme našli dobrého radcu, spoľahlivého pomocníka, skrátka Krista. Viera žije z hľadania a z nachádzania, žije z rozhodnutia. S radosťou môžeme opakovať: Aj ty môžeš nájsť dobrého Pastiera, pretože On ťa už hľadá!

Práve tak to robí i Filip, keď oznamuje Natanaelovi: „*Našli sme Ho.*“ A čo Natanael? Filipovo pozvanie na neho zapôsobilo, ale nezdieľa jeho nadšenie: „*Či z Nazareta môže byť niečo dobré?*“ Filip chcel „vtiahnuť“ svojho priateľa do radosti, ktorú prežíval. Ale nepodarilo sa to. Ani úprimné, ani radostné svedectvo nedáva záruku, že poslucháč uverí a prijme evanjelium Ježiša Krista. Nie je ľahké

odovzdať svojim blížnym vieru v Krista. Viera je pre nás tak dôležitá, vzácna, je zdrojom našej nádeje a pritom sa tak ťažko odovzdáva druhým. Radi by sme sa podelili o radosť a silu, ale keď naši príbuzní, susedia, priatelia, spolupracovníci, spolužiaci, nemajú záujem, čo narobíme?

Natanael bol skeptik, pochybovač. Zdráhal sa uveriť, namieta: „*Či z Nazareta môže byť niečo dobré?*“ Vznáša oprávnenú pripomienku. Pozná Bibliu a vie, že v Starej zmluve sa nikde nepíše o Nazarete. Jeho pochybnosti majú vážny, priam biblický dôvod. Ľudia, ktorí neprijali Krista majú svoje dôvody, občas veľmi závažné. Na Ježišovi a Jeho učení môže prekážať mnoho vecí: že je veľmi obyčajný, príliš vzdialený v minulosti, že sa k Nemu hlásia podivní ľudia, že Jeho život nezmenil svet k lepšiemu, že nevypočul modlitbu plnú zúfalstva tým spôsobom, ako to modliaci očakával.

Čo robiť s takýmito pochybnosťami a odmietnutím? Filip počúva pochybujúceho Natanaela. Je to to najlepšie, čo mohol pre svojho priateľa urobiť. Načúvanie je to najlepšie, čo môžeme pre pochybujúcich urobiť aj my. Pochybnosti a námietky totiž spravidla odrážajú čosi z hĺbky ľudskej duše. Ukazujú, na čom nám v živote záleží, o čo sa usilujeme. Neúspešný Filip Natanaela urazene neopustí. Je s ním aj naďalej, pokračuje vytrvale v svedectve. „*Pod' a pozri!*“ Prehovára Natanaela, aby opustil vychodené chodníčky, a predsa len sa pozrel na Ježiša a nechal sa presvedčiť Ním samým. A tak Natanael predsa len ide.

Aj keď sa Filip snažil, nemohol ovplyvniť Natanaelovu vieru. Každý svedok evanjelia sa musí zmieriť s tým, že nie jeho slová, ale samotný Kristus mení človeka. Myslím na mnohých rodičov, súrodencov, starých rodičov, priateľov, susedov, ktorí rôznymi spôsobmi odovzdávali vieru svojim blížnym, deťom, vnúčatám, kamarátom, spolupracovníkom,... a oni sa vybrali úplne inou cestou. Cesta viery sa neraz vyvíja úplne inak, než ako si myslíme. Nevidíme, nemusíme vidieť a nieto ešte rozumieť tomu, čo sa deje medzi Ježišom a tým, koho On volá.

Filip a Natanael predstavujú dvojaký prístup ku Kristovi. Jeden priamočiary a druhý, ktorý musí prekonať pochybnosti. Vo všetkom sa ale ukazuje veľká radosť. Radosť, že som našiel Krista. Radosť, že ma Kristus hľadal skôr, ako som o ňom čokoľvek tušil. Radosť, že Kristus hľadá všetkých stratených.

Prosím vás, nenechajte sa ovplyvniť svojimi pochybnosťami, sklamaním, zlými skúsenosťami a neviem čím všetkým, čo vám bráni prísť za Bohom. Odložte špekuláciu, svoje slabosti, osobné a zlé skúsenosti a skúste to možno aj znova, ísť za Ježišom a s Ježišom. Poďte a sami sa presvedčte aký je náš Boh.

To všetko, čo sa v našom cirkevnom zbore dialo počas uplynulého roka sme robili v poslušnosti Pánu Bohu a s túžbou povzbudiť vo viere a oslovit' Kristovým evanjeliom vás všetkých. Vďaka Bohu za Jeho múdrosť, silu, vytrvalosť, trpezlivosť i nadšenie, ktoré nám k tomu prepožičal. Amen.

Ján Ochodnický, zborový farár

Základné informácie o Cirkevnom zbere Evanjelickej cirkvi a. v. Adamovské Kochanovce

Počet evidovaných členov k 31.12.2011: 1585

K cirkevnému zboru patria členovia Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku žijúci v obciach Chocholná-Velčice, Adamovské Kochanovce, Melčice- Lieskové, Ivanovce v okrese Trenčín.

Predsedsníctvo zboru: Mgr. Ján Ochodnický, zborový farár
Ing. Slavomír Šikuda, zborový dozorca
Mgr. Vladimír Misároš ml., zástupca zborového dozorca

Kurátori: Milan Adamči, filiálka Chocholná
Milan Lukáč, filiálka Velčice
Vladimír Staňák, filiálka Adamovce
Emília Vašková, filiálka Lieskové
Anna Michaličková, filiálka Melčice
Anna Križková, filiálka Ivanovce
Elena Wilkinsonová, zborová kurátorka

Zborové presbyterstvo:

Chocholná: Ondrej Cingálek, Ján Fábik, Viera Horňáková, Anna Mikulová,
Ľubomíra Adamčiová,

Ján Juríček, Jarmila Mikulová (náhradní členovia)

Velčice: Alena Kollárová, Michal Kubis

Adamovce: Anna Matejovičová, Ján Plesnivý, Viera Fabianová

Kochanovce: Eva Mikušat'ová, Štefan Potoček,

Eva Kadlečíková, Anna Petrová, Pavlína Šikudová
(náhradné členky)

Lieskové: Anna Erlichová, Darina Chrenková st., Michal Richtárik,
Anna Strechová,

Darina Chrenková ml. (náhradná členka)

Melčice: Božena Adašková, Janka Augustínová, Branislav Fabian,
Vladimír Misároš,

Martin Berka (náhradný člen)

Ivanovce: Anna Grumbláková, Miroslava Križková, Danka Ochodnická,
Anna Poláková, Ľubomír Staňák,

Ľudmila Lukáčiková (náhradná členka)

Hospodársky výbor: Anna Križková, predsedníčka výboru
Elena Wilkinsonová
Peter Mikušat'
Stavebný výbor: Milan Adamči
Milan Lukáč
Ľubomír Staňák
Jarmila Šebánová
Účtovníčka: Marta Mitanová
Pokladníčka: Viera Hladká
Kostolníčka, zvonárka: Pavlína Šikudová
Kantori: Martin Augustín , Zdenko Zajíček

Zborové presbyterstvo po uvedení novozvolených členov

Srdečne vás pozývame

Hlavné služby Božie v nedeľu o 8.30 v kostole

Detská besiedka v nedeľu počas hlavných služieb Božích o 8.30 v zborovom dome

Biblická hodina v stredu o 17.30 v zborovom dome

Dorast evanjelickej mládeže v utorok o 16.00 v zborovom dome

Spoločenstvo evanjelických žien v 1. nedeľu v mesiaci o 14.00 v zborovom dome

Zborový spevokol vo štvrtok o 16.30 v zborovom dome

Spoločenstvo Nikodém v 3. nedeľu v mesiaci o 16.00 v zborovom dome.

Večera Pánova:

Prisluhuje sa: 1.adventná nedeľa, 3.adventná nedeľa, 1.slávnosť vianočná, 2.slávnosť vianočná, Nový rok, Zjavenie Krista Pána, 5.pôstna nedeľa, Zelený štvrtok, Veľký piatok, 1.slávnosť veľkonočná, Nedeľa pokánia, posledná nedeľa v mesiaci. Večera Pánova v domácnostiach sa prisluhuje podľa požiadania.

Vyučovanie náboženstva :

Škola	Deň	Čas	Ročník
ZŠ s MŠ Chocholná – Velčice	utorok	13:15 – 14:00.	1.,2.,3.,4
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	11:30 – 12:15	1.,2.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	12:25 – 13:10	6.,7.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	13:40 – 14:25	8.,9.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	12:25 – 13:10	3.,4.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	13:40 – 14:25	5.
ZŠ s MŠ Ivanovce	piatok	10:50 – 11:35	2.,3.,4.
MŠ Chocholná – Velčice	utorok	14:00 – 14:30	
MŠ Melčice – Lieskové	streda	9:45 – 10:15	
MŠ Ivanovce	streda	14:45 – 15:15	
MŠ Adam. Kochanovce	štvrtok	14:30 – 15:00	

Kronika cirkevného roku 2012

November 2011

Adventný čas

V 2. adventnú nedeľu zapalovala sviece Silvia Augustínová

Pre niekoho je advent znamením, že čoskoro budú Vianoce. Pre iného je to začiatok cirkevného roka, ktorý síce hovorí takmer to isté, ale predsa len zdôrazňuje, že do Vianoc zostáva ešte pár týždňov. Pre veriaceho kresťana však nie je advent len prípravou na sviatky narodenia Pána. Pripomína nám, že Pán Ježiš opäť príde na túto zem, tak ako zaslúbil, v sláve a moci. Preto sme do tohtoročného adventu vstúpili vedení slovami Pána Ježiša „*vzpriamte sa a pozdvihnite hlavy, pretože sa približuje vaše vykúpenie.*“ L 21,28

Pán Ježiš k sebe pozýva všetkých ľudí bez rozdielu. Počas adventného obdobia sme si to nielen uvedomovali, ale tiež názorne ukázali. Boží Syn chce byť predsa svetlom pre všetkých ľudí bez rozdielu a pre všetky generácie. Prvú sviecu na adventnom venci preto zapálil zástupca detí, Matej Ondrášek, pretože Pán Ježiš k sebe volá všetky deti. V 2. adventnú nedeľu zapálili sviecu mama s dcérou, Janka a Silvia Augustínové. Dve generácie, ktoré sa stretli pri adventnom venci nám pripomenuli, že Pán Ježiš chce mať svoje miesto aj v každej rodine. V ďalšiu nedeľu zapálili tri sviece na adventnom venci stará mama, mama a dcéra - vnučka Darina Chrenková ml., Ľubica a Sára Ondrejičkové. Posledná, štvrtá, adventná nedeľa spojila pri zapalovaní všetkých sviec štyri generácie jednej rodiny. Jednotlivé sviece tak postupne zapálili Zuzana Zlatovská, Eva Fabianová, Branislav Fabian a Lenka Fabianová. Všetky štyri horiace sviece nám tak pripomenuli aké nádherné je, keď vnímame Božie konanie v živote jednotlivca, ale aj v celej rodine.

†12. novembra po dlhšej chorobe zomrel náš **brat Pavel Lobík**, syn Jána Lobíka a Evy r. Rýdzej z Melčíc – Lieskového vo veku 79 rokov. Slovo útechy a nádeje sme adresovali najmä jeho manželke Anne r. Hlivkovej a štyrom deťom.

Jeden večer, dve predstavenia, dva pohľady

V tie chladné dni neskorej jesene, keď nás už dva týždne trápiło inverzné počasie asi nik neľutoval, že prijal pozvanie na zájazd za kultúrou, ktorý ako obvykle zorganizovala sestra Evka Kadlečíková s pomocou Ľubky Adamčiovej. Chlad, vlhký vzduch pri Dunaji a hustá hmla odradila mnohých od prehliadky sviatočne vysvieteného nábrežia, a preto sme sa náhlili do vyhriatej budovy Slovenského národného divadla, kde v ten večer, **25. novembra**, uviedli dramaturgiu svetového románu o osudovej láske medzi mladým dôstojníkom a vydatou ženou „Anna Kareninová“. Lev Nikolajevič Tolstoj je autorom príbehu o vášni, ktorá zvíťazí nad spoločenskou konvenciou, ale nie nad sebou. Hlavnou hrdinkou je mladá, krásna a inteligentná žena. Jej muž má dobré postavenie a ona nemá dôvody sťažovať sa. Je však nespokojná, zoznamuje sa s mladým dôstojníkom Vronským. Následne odchádza od muža za Vronským, manžel jej však odmietne vydať syna. Anna stratou syna trpí, navyše ju postupne odsúdi celá spoločnosť a Vronský ju prestáva milovať. Anna všetko rieši skokom pod vlak.

Viac ako štvorhodinové predstavenie bolo mnohokrát prerušené potleskom, ktorým diváci odmenili nielen skvelý herecký výkon, ale tiež aktuálnosť vyslovených myšlienok. Mnohí z nás odchádzali s pocitom, že napriek schopnosti učiť sa je človek nepoučiteľný a opakuje omyly predchádzajúcich generácií. Zo všetkých dialógov toho večera je ťažké vybrať len jeden, a preto ovplyvnený len sebou samým ponúkam záver rozhovoru Alexeja Karenina so švagrinou Dolly Oblonskou. „*Dolly*: Nesmiete ju zničiť! Poviem vám niečo... Môj muž ma podvádzal. Chcela som od neho odísť... Ale spamätala som sa. A viete, kto mi pomohol? Anna. A tak žijem ďalej – deti rastú a muž je čoraz lepší, čestnejší a ja žijem... Odpustila som a aj vy musíte odpustiť... *Karenin*: Odpustiť nemôžem a ani nechcem. Nie som zlý človek, prisahám, nikdy som k nikomu necítil nenávisť, ale ju nenávidím z celej duše a odpustiť jej nemôžem... *Dolly*: Milujte tých, ktorí vás nenávidia... *Karenin*: Áno, to sa dá – milovať tých, ktorí vás nenávidia. Ale ako milovať tých, ktorých my nenávidíme? To sa nedá.“

V ten večer ale mala naša cesta za kultúrou dva rozličné ciele. Kým jedna časť zúčastnených sledovala divadelnú hru, druhá časť sa vybrala na Novú scénu, kde sledovali a nielen sledovali, muzikál „Ôsmy svetadiel“. Dlho totiž nezostali len pri sledovaní, ale aj spievali a v závere aj tancovali.

V ten večer sme zabudli na starosti a problémy všedného dňa a sústredili sme na príbeh o hľadaní dokonalého miesta na zemi - Ôsmeho svetadielu. A popri nestarnúcich hitoch skupiny Elán sme sa mnohí vrátili späť do študentských lavíc.

Príbeh sa odvíjal od ľúbostného trojuholníka – Jana sa zamiluje do sympatického čašníka Tomáša, no rodičia ju prinútiť zostať vo vzťahu s agresívnym a bohatým frajerom Erikom. Ten im prisľúbil, že ak mu Janu dajú, tak uhradí nemalé náklady spojené s operáciou ich syna, Janinho mladšieho brata Jakubka.

Herci nielen v hlavných úlohách boli počas predstavenia často odmeňovaní dlhotrvajúcim potleskom. Koho totiž nezaujal dej (no myslím, že takí ani neboli), mohol sa osviežiť melódiami známych piesní skupiny Elán. Kto by si bol pomyslel, že hity ako Stučková, Kráľovná bielych tenisiek, Kým ťa mám, Ôsmy svetadiel zapadnú do príbehu tak dokonale, že divák po čase už bude vedieť odhadnúť, ktorá skladba bude v príbehu nasledovať. Tvorcom sa podarilo vytvoriť príbeh, s neskutočnými detailmi na scéne a nezabudli na súčasné trendy a aktuálne dianie, čo zo starých hitov skupiny Elán robí ešte viac nadčasové piesne. Ako už bolo spomenuté, nielen že sme sledovali, spievali, tancovali, ale pri vžití sa do deja sa mnohým, (hlavne ženám) po lícach kotúľali slzy dojatia. Ja (Ľubomíra Adamčiová) by som tomuto muzikálu dala podtitul Jedenáste prikázanie. Veľmi ma totiž oslovil práve text piesne Jedenáste prikázanie: „*Tretí pri dvoch býva diabol, ktorý bozkom zradí. Rozideným sa to stáva, že sa majú radi. II. prikázanie – Lásku nezabiješ. To je kruté zrušiť lásku, ktorá nezomrela. To sa nesmie zrušiť láskou, ktorá ešte žije. II. prikázanie – Lásku nezabiješ. Rozseknúť ju na 2 márne kusy, iba preto, že sa to tak musí, nasilu rozdelení, žena od muža a muž od ženy. Kridla a putá. Rozchod na chvíľu a navždy. Pravda je krutá, láska sa láskou vraždí. Včera sme tu ešte boli – zajtra nebudeme. Je to strašné, keď to bolí a výkriky sú nemé.*“

O Ôsmom svetadieli jeho autor Ján Ďurovčík povedal: „Tento muzikál bol robený s láskou. S láskou k Elánu, s láskou k divadlu a s láskou k žene.“ A bolo to cítiť aj v skutočnosti. Svedčila o tom nielen beznádejne vypredaná Nová scéna. Ďakujeme.

December 2011

Služby Božie v DSS

Radostné tváre, silné objatie, dokonca i potlesk – aj takto vedia privítať klienti Domova sociálnych služieb v Adamovských Kochanovciach brata farára, keď medzi nich zavíta. Tak tomu bolo aj v piatok **2. decembra**, keď sa v klubovni DSS konali služby Božie. V úvode sme spievali a ukazovali pieseň, ktorú si klienti veľmi obľúbili: „Či si veľký a či malý...Boh ťa má rád“. Počas zamyslenia nám výborne poslužil obrázok dvoch navlas rovnakých detí, ktorým sa však dal odklopiť vrchný kus oblečenia a ukázalo sa srdce – jedno pekné, čisté, ružové a druhé čierne, naplnené hriechom. Klientom DSS je cudzia pretváрка, a preto úprimne rozprávajú o tom, čo ich srdcia napĺňa hriechom a čoho sa dopustili vo

vzťahu k sebe navzájom, ku svojim vychovávateľom a ďalším pracovníkom domova. Bola ich ľútosť nad spáchaným hriechom a túžba pripraviť na Vianoce nielen svoje izby, ale aj svoje srdcia úprimná? Ako aj pri ostatných ľuďoch, aj u nich pozná odpoveď len sám Boh. Kiež On sám naplní ich srdcia a mysle pokojom a nás ostatných urobí vnímavými, aby sme sa od nich naučili tomu, čomu sa naučiť môžeme a čo sme v tomto prevrátenom a uponáhľanom svete stratili: úprimnosť, čistú radosť, otvorené srdce, priateľstvo,...

† Dňa 2. decembra zomrel **brat kurátor a dirigent zborového spevokolu Dušan Ďuriš** z Adamovských Kochanoviec, syn Štefana Ďuriša a Anny r. Dobiašovej, vo veku 65 rokov. V nádeji vzkriesenia sme sa s ním rozlúčili spolu s manželka Jarmilou, dcérami Andreou a Jarmilou s rodinami a synmi Dušanom a Liborom.

Vianočné medovníčky

Čože sa tam zasa deje, keď sa naše sestry **2. decembra** stretajú v zborovom dome? No predsa advent zaklopal na dvere a to je čas pečenia medovníčkov v našom zbore. Naše usilovné „medovníkárky“ prišli opäť, aby pripravili sladké dobroty na štedrovečerný sviatočný večer pre všetkých, ktorí aspoň v tento čas tak hojne navštívia náš chrám. Nielen vôňa medu šírila sa vôkol zborového domu, ale aj tóny vianočných piesní v podaní mužského speváckeho zboru zo Záriečia, ktoré nám spríjemňovali tento čas. Neraz sme si spolu s nimi i zaspievali nádherné vianočné piesne z ich najnovšieho CD „Prišiel k nám Boží Syn.“ Ani tentoraz medzi nami nechýbal brat farár, aby dohliadal na pečenie medovníčkov a tak ako po iné roky zaznamenal ich počet. Každý rok nenápadne zvyšujeme počet upečených medovníčkov. Tentoraz ich bolo viac než 800 ks. A keďže ich bolo treba aj zabaliť, našli sme si čas a v najbližšiu nedeľu sme po skončení Spoločenstva evanjelických žien všetky starostlivo zabalili a pripravili na sviatočný večer. Ďakujem všetkým, ktorí mohli prísť a pomôcť.

Božia ekonomika alebo

Jedni druhých bremená znášajte, a tak naplníte zákon Kristov. (Gal 6,2)

Možno i takéto pomenovanie by mohla niesť 2. adventná nedeľa, **4. decembra**, v našom cirkevnom zbore. Táto nedeľa bola totiž trocha iná. Mohli sme si vypočuť svedectvo našej sestry Michaely Adamčiovej, ktorá pôsobí ako učiteľka na jednej z trenčianskych základných škôl. Podelila sa s nami o príbeh svojej žiačky, ktorá je chorá na srdiečko a má za sebou už tretiu operáciu, hoci má len deväť rokov. Keďže jej zdravotný stav je vážny, v škole trávi 4 hodiny denne. Potom sa jej venuje otec, ktorý zostal pri nej doma a taktiež má problémy so srdcom. A aby toho „skúšania“ v tejto rodine nebolo málo, mamička malej Evičky na následky

neliečenej nemoci vážne ochorela. Rodina musí vyžiť s pár eurami, ktoré len tak tak postačujú na úhradu inkasa, nájomného, nehovoriac o základných potravinách a liekoch, ktoré obe veľmi potrebujú. Rodina však napriek vynaloženej snahe nedokázala uhradiť nájom za posledné dva mesiace.

A tak pred nami stála otázka: dokážeme tejto rodine pomôcť? Veď mnohým z nás sa toho veľa urodilo na záhradách. „Každý (nech dá), ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh.“ (2Kor 9, 7)

Jej prosba nezostala bez odozvy. Celý týždeň sa dvere na fare nezatvárali. V našom zbere sa našlo veľa ochotných darcov. Bol to iste najkrajší darček tohtoročných Vianoc nielen pre obdarovaných, ale tiež pre mnohých darujúcich. Aj v tomto príbehu je vidieť ako úžasne Boh koná skrz svojich služobníkov.

V našom okolí je iste mnoho ľudí s podobným osudom, nezatvárajme pred nimi dvere, snažme sa im pomôcť a v konečnom dôsledku ani my nevieme, kedy budeme potrebovať pomoc od iných.

Viaceri z nás mali pocit, ako by sa naša sestra vopred dohodla s bratom farárom. Ten sa vo svojej kázni zaoberal Božou ekonomikou, ktorá nemá nič spoločné s tou našou svetskou. Ona nepracuje len s peniazmi, zlatom, ale s pokladmi ako sú milosť, láska, obeta, odpustenie. Božia ekonomika nehľadá na úspory, efektívnosť. Boh vo svojej láske dáva viac, ako si vieme predstaviť. My ľudia ničíme naše vzťahy svojou neznášanlivosťou, sebeckosťou. Vzdľuujeme sa od svojho blížneho. Boh však v plnosti času zjednotí čo je na nebi i na zemi. Súčasťou Božieho plánu tu na zemi sme my. V Božom hospodárení je miesto pre nás. Prispievajme preto zmenou myslenia všade tam, kde je to potrebné.

Kandidačné presbyterstvo

28. januára 2012 sa skončilo desaťročné obdobie, na ktoré bol za nášho zborového farára zvolený Mgr. Ján Ochodnický. Predsedníctvo cirkevného zboru na základe cirkevných predpisov oznámilo túto skutočnosť tri mesiace pred uplynutím volebného obdobia na Seniorský úrad Považského seniorátu. Seniorálne predsedníctvo preto zvolalo zasadnutie zborového presbyterstva, ktoré sa uskutočnilo **15. decembra 2011** pod predsedníctvom sestry seniorky ThDr. Evy Juríkovej.

Na úvod zasadnutia sestra seniorka prečítala text z Písma svätého Iz 45, 18 - 25 a pomodlila sa. Oboznámila prítomných o uplynutí volebného obdobia doterajšieho brata farára Mgr. Jána Ochodnického a podľa cirkevného zákona 11/94 vysvetlila spôsob obsadenia kňazskej stanice. Je vecou zboru, ako sa rozhodne obsadiť kňazskú stanicu pre ďalšie obdobie. Presbyterstvo navrhlo obsadenie kňazskej stanice pozvaním jedného kandidáta a to doterajšieho brata farára Jána Ochodnického. Za tento návrh hlasovalo všetkých 33 prítomných členov presbyterstva.

Zborové presbyterstvo sa ďalej zaoberalo návrhom Vokátora - dohody medzi cirkevným zborom a zborovým farárom. Do Vokátora prijatého vo voľbách v roku 2002 navrhlo presbyterstvo doplniť štvrtú oferu pre zborového farára na pamiatku posvätenia chrámu a preplácanie nákladov vzniknutých prevádzkovaním internetu. Oba tieto návrhy boli jednodhlasne prijaté.

Modlitebný týždeň v advente

Simeon, o ktorom čítame v druhej kapitole Evanjelia podľa Lukáša, očakával splnenie Božieho zaslúbenia o príchode Spasiteľa podobne ako mnohí jemu podobní. Viacerí sa však nedočkali, ale nie Simeon. Jemu Duch Svätý oznámil, že neumrie skôr ako by uzrel Pomazaného. Zaslúbenie dané Simeonovi, viera ktorou prijal Božie slovo, to všetko sme spoločne sledovali a o tom sme premýšľali počas adventných modlitebných stretnutí v týždni medzi druhou a treťou adventnou nedeľou – **5. - 9. decembra**. Každý deň sme sa vo svojich modlitbách sústredili na jednu z týchto konkrétnych prosieb: „Pane, prijmi nás do radov tých, ktorí sa radujú z Tvojho príchodu! Pane, ďakujeme Ti za to, že si sa stal potešením sveta! Pane, pracuj na nás svojím slovom i Duchom! Pane, ďakujeme, že Tvoje Slovo a Tvoj Duch pôsobia aj dnes! Pane! Uveď nás do života s Tebou.“

Vianočný spev pre život

Poslednú adventnú nedeľu, **18. decembra**, nám bolo dané prežiť úžasný čas v Pánovej prítomnosti. Vyvrcholením adventu bol totiž sviatočný večer, ktorý mnohí z nás strávili na koncerte pre Nadáciu Výskum rakoviny – Vianočný spev pre život, ktorý sa konal vo večerných hodinách vo Veľkom evanjelickom kostole na Panenskej ulici v Bratislave. Vystúpenie Veľkého zboru donských kozákov spolu s Chrámovým mužským speváckym zborom Spasiteľ z Jekaterinburgu bolo pre nás tým najkrajším ukončením adventného obdobia. O voľné miesta v autobuse sme sa podelili aj so sestrami a bratmi z Cirkevných zborov Zemianske Podhradie a Lubina.

Veľký zbor donských kozákov potvrdil svoje kvality a presvedčil, že oprávnené patrí medzi najúspešnejšie spevácke zbory na svete. V ich podaní v prvej časti koncertu odznelo niekoľko úžasných skladieb na oslavu nášho nebeského Otca. Spomeniem aspoň niektoré – Chvalite imja Gospodne, Tebe pojem, Otče naš...

So sprievodom ľudových nástrojov (bajan, balalajka, gitara) sme si mohli vypočuť niektoré ruské a ukrajinské ľudové piesne v druhej časti programu. Záver koncertu patril vianočným koledám. Neodolali sme aj my a pri tónoch Tichej noci sme sa pridali svojím neprofesionálnym spevom k tomuto hudobnému telesu.

Dovoľte mi poďakovať všetkým, ktorí sa podpísali pod tento úžasný koncert a mohli so mnou tieto neopakovateľné chvíle prežiť. Najväčšia vďaka patrí nášmu nebeskému Otcovi za ten čas, ktorý nám pripravil.

† 20. decembra vo veku 89 rokov zomrel **brat Ján Mikula** z Chocholnej - Velčíc, syn Jána Mikulu a Evy r. Petrovej. Zanechal po sebe manželku Annu r. Zlatovskú, syna Jána a dcéru Annu s rodinami.

Vianočné sviatky

Na internetovej stránke jedného cirkevného zboru z Českej republiky bol ráno 24. decembra nasledujúci oznam: „Bohoslužba na Štedrý večer zrušená“. Nevedno čo viedlo kňaza alebo spoločenstvo cirkevného zboru k podobnému rozhodnutiu. Viete si predstaviť, že by sa podobný oznam objavil na internetovej stránke nášho zboru alebo na dverách kostola? Viacerí z nás to iste považujú za nemožné, ale čo ak by predsa... Množstvo rozličných reakcií sa nedá opísať. Niektorých by podobný oznam prekvapil a zaskočil. No neďaleko sú predsa aj iné kostoly a tam by snáď podobný oznam nevisel. Voľaktori by si však zrušené bohoslužby ani nevšimli a na ich slávení Vianoc by sa vôbec nič nezmenilo.

Je však možné, aby sa podobný oznam o zrušených Vianociach objavil na betlehemskej maštali?! Mohol by Boh oznámiť svetu, že svojho Syna nepošle na tento hriechom prestúpený nevďačný svet? Podľa nášho logického uvažovania táto možnosť nie je vylúčená. Veď ako dlho dokážeme prejavovať lásku k tomu, kto ňou otvorene pohŕda, vysmieva sa z nej a šliape po nej. Božia láska je však iná ako naša, pretože Boh je iný ako my. Neuvažuje tak, ako zmýšľame my. „Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty - znie výrok Hospodinov - ale ako nebesá prevyšujú zem, tak moje cesty prevyšujú vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky.“ Iz 55,8-9

Boh nám svoju lásku dokázal tým, že na betlehenskú maštal' nezavesil žiadny oznam, ale dovolil aby sa na tomto mieste narodil Jeho Syn a náš Spasiteľ. Na otázku „Aká je Božia láska a ako na ňu odpovedáme?“ sme sa pokúsili hľadať odpoveď počas Vianoc 2011.

To, že Boh miluje svoj ľud pochopili aj deti z nedeľnej besiedky, a preto ich

Vianočný program detí

vianočné vystúpenie bolo práve o veľkej Božej láske k nám. Pridali aj želania, aby sme túto lásku všetci cítili a tešili sa z nej. Pri východe z kostola čakal každého z účastníkov štedrovečerných služieb Božích sladký medovníček z rúk našich sestier.

Na 1. slávnosť vianočnú členovia dorastu a spoločenstva evanjelickej mládeže vystúpili so scénkou, v ktorej nám všetkým ponúkli odpoveď na otázku „Čo my môžeme darovať Bohu?“ ...svoje bolesti, bremená, hriechy, choroby, bezmocnosť, pýchu, sebeckvo. A potvrdili to aj veľavravnou piesňou: „Túžim priniesť na oltár.“ Okrem iného v nej spievali: „Povedz čo Ti smiem dať, čo priniesť ti smiem? ...aj keď nehodný som, chcem Ti niečo priniesť. Možno len tichý plač, len bolesť čo mám, svoju hĺbku srdca Ti dám, môj láskavý Pán.“

† **Sestra Viera Skovajsová** r. Strechová z Melčíc - Lieskového, dcéra Jána Strechu a Anny r. Jurikovičovej zomrela 29. decembra vo veku 77 rokov. So zosnulou sa rozlúčili synovia Ján a Miroslav s rodinami.

Január 2012

Novoročné zamyslenie

V našom cirkevnom zbore si už niekoľko rokov vyberáme formou losovania verš z Biblie, ktorý nás potom sprevádza po celý nastávajúci rok. Pre kalendárny rok 2012 bol vylosovaný 7. verš z 12. kapitoly listu Židom: „Vytvrajte, aby vás vychoval. Ako so synmi zaobchádza Boh s vami. Veď kdeže je syn, ktorého by otec nevychoval?“ Na prvých službách Božích v roku 2012 brat farár kázal práve na tento text.

Výchova je to najdôležitejšie slovo, ktoré nachádzame v tomto verši. Ale čo to vlastne výchova je? V odbornej literatúre nájdeme mnoho vysvetlení, ktoré sa dajú zhrnúť asi takto: „Výchova predstavuje rôzne usmerňovanie, napomínanie a povzbudzovanie. Cieľom výchovy je odstrániť nežiaduce chovanie, pomôcť niekomu vyvarovať sa zásadných chýb v živote, učiniť z neho človeka, ktorý sa chová a koná podľa toho, čo považuje za správne.“

Keď sa v akejkoľvek súvislosti spomenie výchova, väčšina ľudí si spomenie na deti. Je to prirodzené. Veď predsa v detskom veku bol každý vychovávaný: rodičmi, učiteľmi, farármi,... Spoločne sa nám snažili vštepiť to, čo je správne a dobré. A sú to opäť deti, o ktorých sa najčastejšie hovorí ako o vychovaných, ale žiaľ i nevychovaných. No len človek, ktorý bez akejkoľvek známky sebakritiky hľadá na svoj život môže povedať, že jeho sa už výchova netýka, pretože je dospelý. Veď či práve medzi dospelými nie je príliš veľa znakov nežiaduceho chovania, ktoré sa následne prenáša aj na deti? Alebo snáď nie je pravda, že medzi ľuďmi je veľa pýchy, nepoddajnosti, neústupnosti, závidia, podvádzania, sebalásky, lenivosti, dvojakosti...?!

Aj spoločenstvo veriaceho ľudu v cirkvi je poznamenané touto „vzburou“ proti Bohu. Medzi členmi nášho zboru nájdeme veľa pretvárek, farizejstva – do očí sa jeden druhému usmieva, ale za chrbtom na svojho bližneho privoláva pekelnú síru. Závist, ohováranie, hnev, urážky, rozličné závislosti – to je niečo, čo veľmi dobre poznáme. Nie sú tieto slová žalmistu opisom nás samých? „*Nenávidíš napomenutie a moje slová hádžeš za seba. Keď vidíš zlodēja, držíš s ním, a s cudzoložníkmi máš svoj podiel. Ústa si vydávaš na zlé; tvoj jazyk snuje zákernosť. Sadáš a ohováraš svojho brata, na syna vlastnej matky váľaš hanu.*“ Ž 50,17-20

Božie slovo nás vyzýva, aby sme vo všetkom napodobňovali Boha, imitovali Jeho charakter, aby sme rozmyšľali o Jeho vôli a podľa nej riadili svoj život. Môže teda Boh mlčky hľadiť na naše hriešne konanie? Určite nie! Veď takto prehovori skrze žalmistu: „*Ty toto robíš, a ja mlčať mám, myslíš si, že som ako ty? Obviňujem ťa, staviam ti to pred oči!*“ Ž 50,21

V liste Židom je napísané: „*Vytrvajte, aby vás vychoval. Ako so synmi zaobchádza Boh s vami.*“ Pán Boh nás teda vychováva. Je to veľké šťastie, lebo je to prejav toho, že sa Pán Boh o nás zaujíma, že mu nie sme ľahostajní. Neodíde, neodvráti sa od nás, ale vychováva nás, niekedy aj prísne, pretože Mu na nás záleží, pretože nás miluje. Ak by sme boli takí, akých nás Pán Boh chce mať, výchova by nebola potrebná. Lenže my sme od cieľového stavu ďaleko, a tak je naša výchova veľmi potrebná.

Miesto nášho hriešneho konania, ktoré tak dobre poznáme a vieme pomenovať nás Boh učí svojej láske, pokore, významu služby, odpusteniu, skromnosti, ... Ale zároveň sa nás pýta: Prijmeš tieto moje dary? Osvojiš si ich vo svojom živote? Práve preto, že nám Hospodin daroval slobodnú vôľu nám autor listu Židom radí: „*Vytrvajte, aby vás vychoval.*“

Rodičia majú neraz so svojimi deťmi výchovné problémy. Pán Boh má s nami, s každým z nás, mnoho výchovných problémov. Čo keby sme si položili otázku: Aké výchovné problémy má teraz so mnou Pán Boh? Ak budeme o tejto otázke uvažovať čo i len niekoľko dní, nájdeme odpoveď, alebo aspoň časť odpovede. Potom možno lepšie pochopíme, čo od nás Pán Boh očakáva a k akému obrazu nás chce vychovať.

Novoročný prihovor zborového dozorcú

Milé sestry, milí bratia,

vstúpili sme do nového roku. Asi nikdy počas celého roku nestisneme toľkokrát ruku iným ľuďom želajúc im požehnanie do budúcich dní. Skúsme sa len na chvíľu zamyslieť, koľko prianí sme za tento krátky čas vyslovili, aké záväzky sme si predsavzali, koľko túžob sa prehnalo našou hlavou. Pri rozlúčke so starým rokom vnímame,

že príchodom nového roku sa pred nami rozprestiera nová budúcnosť prinášajúca nové možnosti do nášho života. Aká bude táto budúcnosť? Určite si prajeme, aby bola bezproblémová a úspešná. Nie je to utópia? Veď život bez problémov neexistuje. To je síce pravda. Ale prekážky v živote, ktoré vieme s menším či väčším úsilím vyriešiť, nepovažujeme za problém zatieňujúci úspech našej cesty. Otázkou je, čo robiť, aby naša cesta, ktorou ideme v ústrety budúcnosti, bola úspešná. Na čo nesmieme zabudnúť, čoho sa máme vystríhať, aby naša púť bola zdarná? Nad týmito otázkami sa chceme zamyslieť vo svetle Božieho slova. Boh dávajúc inštrukcie Józuovi na cestu do zasľúbenej zeme ich zakončuje slovami: „... lebo vtedy sa vydari tvoja cesta a budeš mať úspech“ (Joz 1, 8). Tieto inštrukcie sú svetlom aj pre úspech našich ciest. Boh nám chce radiť, aké konanie zabezpečuje úspešnú životnú cestu človeka. Vraví: Aby si mal úspech... nepozerať sa dozadu. Možno aj nám na rozhraní rokov zaletujú myšlienky do minulosti. Spomíname na pekné momenty života, na blízkych ľuď, s ktorými sme sa museli rozlúčiť, hoci pre nás nesmierne veľa znamenali. V cirkvi sme si tiež zvykli upriamovať svoj pohľad na jej slávnú minulosť spojenú s výnimočnými osobnosťami. Pohľady do minulosti sú dobré iba vtedy, keď nás nasmerujú na budúcnosť. Otvorené možnosti nového roku nás pozývajú nežiť v spomienkach. „Vstaňme a prejdime Jordán času“, ktorý oddeľuje minulosť od budúcnosti. Sršme aktivitou v osobnom živote, v našich rodinách a prejavme sa ako vitálne spoločenstvo, ktorého uši neostali hluché voči Božím výzvam pre dnešok. To je úžasné posolstvo na prahu nového roku. Nevieme, čo všetko budeme musieť zvládnuť a či to zvládneme svojimi silami. S jedným však môžeme počítať. Boh sa nás nevzdal. Sme pre neho dôležití, a preto s Ním môžeme rátať. Nevzdajme sa Ho ani my, lebo je úžasné kráčať v ústrety budúcnosti s takým silným Spoločníkom.

Vážený brat farár.

Na prahu nového roku 2012 Vám chcem poďakovať za tento bohumilý cirkevný zbor, za Vašu prácu na vinici Pánovej. Poďakovať sa chcem v prvom rade Pánu Bohu za to, že Vás po celý uplynulý rok sprevádzal, ochraňoval, a tak doprial dožiť sa dnešného dňa. Vaše povolanie, do ktorého ste boli Ním ustanovený, je veľmi zodpovedné a náročné. Máte povinnosti, znášate bremená, leží na Vás veľká zodpovednosť a nič Vám nepadá hotové do lona. Nie je ľahké prechádzať čestne týmto povolaním. Ako každý človek, možno aj Vy sa dostanete do situácie, že by ste najradšej všetko zanechali. Potom však zistíte, že Váš život prácou a zodpovednosťou vnútorne bohatne. Pane, Ty si to zariadil, aby každý, kto si počína zodpovedne, znova a znova pociťoval, čo preňho vlastne znamená Kristov kríž a vzkriesenie.

Ako často spievame bezmyšlienkovito slová: „S duchom Tvojím“ a nemyslíme na to, že ten, ktorý v mene Božom stojí pred nami a v našom mene – s nami! stojí pre Bohom a potrebuje naše príhovory naše želania.

Pane Ježiši Kriste, prosím Ťa za nášho brata farára, ktorý sa modlí s nami a zvestuje nám Tvoje slovo. Daj mu vytrvalosť, radosť a ochotu pre jeho službu! Naplň jeho ducha svojím Svätým Duchom! Amen.

Voľba zborového farára

Pod vedením sestry seniorky Považského seniorátu ThDr. Evy Juríkovej sa **dňa 15. januára** konal volebný konvent cirkevného zboru, na ktorom sa uskutočnila voľba na miesto zborového farára. Po uplynutí volebného obdobia navrhlo zborové presbyterstvo na miesto zborového farára opäť brata Mgr. Jána Ochodnického. V tajnej voľbe 140 z prítomných 141 konventuálov odovzdalo svoj hlas navrhnutému kandidátovi a 1 hlas bol neplatný. Po pätnásť dňovej apelačnej dobe nadobudla voľba zborového farára právoplatnosť 31. januára 2012. Na záver zborového konventu sestra seniorka poďakovala za dôstojný priebeh konventu a za vykonanú prácu v cirkevnom zbore, ktorá vyplýva z dobrej spolupráce cirkevného zboru a zborového farára. Všetkým prítomným popriala požehnaný rok 2012.

† Najstaršia členka nášho cirkevného zboru **sestra Anna Starostová** r. Kudlová z Adamovských Kochanoviec, dcéra Ondreja Kudlu a Anny r. Pavlíkovej zomrela 24. januára vo veku 103 rokov. Do láskavého Božieho náručia ju odovzdali synovia Milan a Vladimír, dcéra Eva a nevesty Jolana a Žofia.

Je možné sa zabaviť a pritom pomáhať?

Úspešná plesová sezóna neobišla ani náš cirkevný zbor. Po dobrých ohlasoch z predchádzajúcich ročníkov sa našlo zopár ochotných jedincov, aby zobrali na svoje plecia neľahkú úlohu pri organizácii 3. Evanjelického plesu, ktorý sa konal **27. januára** v Adamovských Kochanovciach.

Je to len zábava, po čom všetci túžili, alebo v tom bolo aj niečo iné, napríklad príjemne prežité chvíle v spoločenstve veriacich, s ktorými sa pravidelne stretávame na službách Božích, či iných zborových podujatiach? Iste mi dáte za pravdu, že to nie je iba zábava. Sú však chvíle, keď aj pri zábave vieme myslieť na tých, ktorí potrebujú pomoc v neľahkých životných situáciách. Tak ako v úvode svojho príhovoru zdôraznil brat farár, je dôležité nemyslieť len na seba, ale je dobré pamätať na tých, ktorí sú odkázaní na pomoc druhých.

Tak ako aj v predchádzajúcich ročníkoch i teraz sme výťažok plesu venovali tým, ktorí to najviac potrebujú. Mnohí sme čítali článok v EPST č. 43-44 o neľahkom životnom kríži sestry Emilie Gutovej r. Ondrejičkovej. Príbeh tejto sestry nám bol o niečo bližší, pretože ju mnohí aj poznáme. Sestra Milka pochádza z filiálky Ivanovce, ale v súčasnosti žije vo Východnej s dvomi zdravotne postihnutými dospelými deťmi, ktoré pre ich zdravotný hendikep nemôže nechať ani na chvíľu samé bez dozoru. Takže či ide k lekárovi, alebo na nákup všade musia ísť s ňou.

Keďže naša sestra býva až vo Východnej, nemôžeme jej pomôcť pri opatere jej detí, a preto sme pomohli aspoň finančne. Veríme, že i naše modlitby budú vypočuté a sestra Milka nájde ochotných ľudí, ktorí by jej neľahký kríž pomohli niesť.

Po modlitbe brata farára na parket prišli tanečníci z Tanečnej školy manželov Paškovicov, ktorí nám svojim vystúpením spestrili úvodné chvíle plesu. Hrabovská kapela hrala nielen do tanca, ale i na počúvanie. Prekvapením plesového večera bola módna prehliadka, na ktorej predstavili svoje práce Evka Kalová a Peťo Vacula. Ani tentokrát nechýbala bohatá tombola, z ktorej mali radosť nielen výhercovia, ale všetci, ktorí do nej prispeli, pretože jej výťažok bol určený práve pre spomínanú rodinu Gutovú. Ďakujeme.

Toto však hovorím: Kto skúpo rozsieva, skúpo bude žať; kto však hojne rozsieva, hojne bude žať. Každý (nech dá), ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh. A Boh má moc vo všetkom rozhojnit' pri vás svoju milosť, aby ste vo všetkom mali vždy dostatok všetkého (pre seba), aj nadbytok pre každý dobrý skutok.

* 28. januára bol pokrstený prvorodený syn Vlastimila Červeňana a Martynty Mazánkovej **Matúš Červeňan** z Trenčína.

† 30. januára vo veku 84 rokov zomrela **sestra Eva Mažárová** r. Krecháčová z Chocholnej Velčíc, dcéra Adama Krecháča a Kataríny r. Kudlovej. Rozlúčili sa s ňou dcéry Oľga a Janka s rodinami.

Február 2012

Výročné zasadnutie zborového presbyterstva

V prvý februárový deň sa v zborovom dome zišlo zasadnutie zborového presbyterstva. Tentoraz bol program zasadnutie obsiahlejší. Okrem obvyklých úloh sa totiž prítomní presbyteri zaoberali návrhmi projektov na rok 2012 a prípravou kandidačnej listiny k voľbe zborového presbyterstva.

Zborový farár predložil správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2011, v ktorej detailne vysvetlil príjmy a výdaje za rok 2011. Príjmy cirkevného zboru: príjmy z majetku 2961,56 €, dary 9848 €, ofery 9765 €, cirkevný príspevok 8644 €, ostatné 119,80 € a ostatné príjmy 451,75 €, spolu 31790,11 €. Výdavky cirkevného zboru: opravy 158,95 €, cestovné 583,15 €, reprezentácia 21,58 €, telefón 464,44 €, poisťky 325,70 €, ostatné 507,82 €, časopisy 2177,71 €, kancelárske potreby 196,13 €, PHM 43,02 €, ostatné 2346,80 €, vodné 200,25 €, elektrická energia 1020,60 €, plyn 5780,78 €, daň z príjmu 545,26 €, daň z nehnuteľnosti 16,91 €,

daň zrážková 12,34 € poplatky 102,24 €, príspevky vyššej COJ 1392,66 €, príspevkov iným COJ 70 €, ostatné 170,40 €, spolu 16136,74 € Hospodárenie skončilo prebytkom 15653,37 €.

Na zasadnutí zborového presbyterstva, konaného dňa 19.10.2011 bol odsúhlasený zámer opravy fasády na fare. Po prerokovaní podrobností bola oprava odsúhlasená všetkými prítomnými s realizáciou v roku 2012.

Ďalej brat farár predložil návrh na generálnu opravu organu. Po odbornej obhliadke vypracoval správu o technickom stave a návrh na generálnu opravu nástroja Mgr. Ing. Marián Muška z Organárskych dielní Žilina. Zborové presbyterstvo po oboznámení sa s návrhom odsúhlasilo generálnu opravu a odporučilo zborovému konventu schváliť generálnu opravu organa s realizáciou ihneď.

Po zapracovaní uvedených projektov do rozpočtu zborové presbyterstvo schválilo návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2012 v nasledujúcom členení: príjmy z majetku 2900 €, dary 8000 €, ofery 8500 €, cirkevný príspevok 7500€, ostatné 100 € a ostatné príjmy 400 €, príjmy spolu 27400 € Výdavky cirkevného zboru: opravy 27000 €, cestovné 700 €, reprezentácia 200 €, telefón 500 €, revízie 300 €, poisťky 330 €, ostatné 500 €, časopisy 2200 €, kancelárske potreby 300 €, čistiace potreby 20 €, PHM 50 €, ostatné 1700 €, vodné 250 €, elektrická energia 1100 €, plyn 6500 €, daň z príjmu 600 €, daň z nehnuteľnosti 20 €, daň zrážková 10 €, poplatky 100 €, príspevky vyššej COJ 1400 €, ostatné 220 €, výdavky spolu 44000 €.

Nakoľko sa v roku 2012 skončilo predchádzajúce šesťročné volebné obdobie zborového presbyterstva a ďalších funkcionárov a predstaviteľov cirkevného zboru venovalo sa ďalej zborové presbyterstvo príprave kandidačnej listiny na zborový volebný konvent.

Po doplnení informácií k žiadosti OÚ Adamovské Kochanovce o odkúpenie parciel 439/9 a 439/8 o rozlohe 19 m² na výstavbu miestnych komunikácií schválilo zborové presbyterstvo odpredaj uvedených parciel.

Po prerokovaní všetkých bodov programu sa zasadnutie zborového presbyterstva skončilo spoločnou modlitbou.

Výročný zborový konvent

Slovami Pána Ježiša, ktoré zapísal evanjelista Lukáš v 17. kapitole: „...keď vykonáte všetko, čo vám bolo prikázané, povedzte: Neuzitoční služobníci sme!“ začal brat farár kňazskú správu o živote nášho cirkevného zboru v roku 2011, ktorú predniesol na výročnom zborovom konvente dňa **5. februára 2012**. Hneď v úvode zdôraznil, že viera z nás nerobí pánov, ale naopak služobníkov, ktorí s radosťou a dobrovoľne slúžia Bohu. Zamyslenie nad evanjeliom nás viedlo k otázkam: Aká je naša motivácia pri službe v rodine, v spoločenstve cirkevného zboru? Je to preto, že chceme osláviť Boha? Spoznali sme, aký dobrý je náš Boh

a chceme to vyrozprávať všetkých ľuďom? Pánovo slovo nás viedlo k poznaniu, že neslúžime za odmenu. Neslúžime preto, aby nás bolo vidieť, aby nám ľudia tleskali a obdivovali nás. Slúžime z vďačnosti za spasenie, ktoré nám pripravil Pán Ježiš Kristus.

V ďalšej časti kňazskej správy nás brat farár podrobne informoval o bohoslužobnom živote, prisluhovaní sviatostí, bohoslužobných úkonoch, vnútromisijnej práci a výchovnej činnosti.

Po prijatí kňazskej správy konventuáli schválili zámer zateplenia fasády fary a generálnu opravu organa. Odsúhlasili správu o hospodárení cirkevného zboru v roku 2011 a prijali rozpočet na rok 2012 navrhnutý hospodárskym výborom. Aklamačným spôsobom potom zvolili nových členov zborového presbyterstva a ďalších predstaviteľov a funkcionárov cirkevného zboru.

Na záver zasadnutia konventu brat farár poďakoval za prácu a modlitby v uplynulom šesťročnom volebnom období členom presbyterstva a ostatným funkcionárom a predstaviteľom cirkevného zboru. Novozvoleným poprial zdravie a veľa nápadov v ich práci pre cirkevný zbor.

† **Sestra Zuzana Chlapíková** r. Struhárová z Ivanoviec, dcéra Jána Struhára a Anny r. Novákovej zomrela 9. februára vo veku 92 rokov. S mamou sa rozlúčili synovia Vladimír a Ján s rodinami.

Voľby v Cirkevnom zbore

Rok 2012 by sme mohli nazvať i rokom volebným, veď aj v našom zbore sa konalo viacero volieb a jedny z nich boli i voľby predstaviteľov cirkevného zboru. Pri uvedení novozvolených predstaviteľov a funkcionárov zazneli slová z 2. Listu Korinským 6,1-10 „Ako spolupracovníci vás napomíname, aby ste nebrali nadarmo milosť Božiu. Veď On hovorí: V čas príhodný som Ťa vyslyšal a v deň spasenia som ti pomohol. Ajhľa, teraz je čas veľmi príhodný; ajhľa, teraz je deň spasenia. Nikomu v ničom nedávame pohoršenia, aby naša služba bola bez hany. Ale vo všetkom sa predstavujeme ako Boží služobníci; v mnohej trpezlivosti, sŕženiach, nedostatkoch, úzkostiach, ranách, väzeniach, nepokojoch, námahách, bdeniach, pôstoch, čistote, známosti, zhovievavosti, добрote, Duchu Svätom, nepokryteckej láske, slove pravdy, moci Božej, zbroji spravodlivosti napravo aj naľavo, sláve aj potupe, zlej i dobrej povesti; ako zvodcovia, a predsa pravdiví; ako neznámi, a predsa dobre známi; ako umierajúci, a ajhľa, žijeme; ako karhaní, a predsa neumorení; ako smutní, ale vždy veselí; ako chudobní, a predsa mnohých obohacujúci; ako nič nemajúci, a predsa všetko v moci majúci.“

Z Božej milosti sme to čo sme. Sme služobníci Boží a žijeme z Božej milosti, viera totiž niečo stojí. Život s Kristom je aj v utrpení, v bolesti. Chváľme sa tým, čo dosiahol Boh, nie tým čo dosahujeme my sami. Môže sa nám stať, že budeme Božiu milosť brať nadarmo? Skúsme sa viac modliť, čítať Božie slovo. Kristus

nás vedie k presvedčeniu, aby sme čítali Božie slovo. Preto sa usilujme o dobrý život!

Tí, ktorí cítili potrebu pomáhať domácemu bratovi farárovi pri pestovaní pravého kresťanského života v cirkevnom zbore hlavne osobným príkladom, sľúbili, že budú dozerať nato, aby cirkevníci svätili nedele a sviatky, neznesväcovali ich pohŕdaním služieb Božích, dbali aby mládež rástla v pobožnosti, neodcudzovala sa Pánu Bohu a cirkvi, navštevovala detské služby Božie, školskú náboženskú výchovu, chrám a biblické hodiny, konfirmačnú prípravu. Nezabúdajúc pritom na chorých, chudobných, vdovy a siroty v cirkevnom zbore. A napomáhať tiež pri udržiavaní a zveľaďovaní majetku cirkevného zboru a všetko vykonávať v súlade s povinnosťami podľa cirkevnej ústavy.

Svoj sľub v **prvú pôstnu nedeľu 26. februára** zložil brat poddozorca, bratia a sestry kurátori a presbyteri. Avšak skôr ako pristúpili k samotnému sľubu prijali pozvanie k Večeri Pánovej. Samotný akt vykonal brat farár za prítomnosti veriacich bratov a sestier, ktoré si túto slávnostnú chvíľu nenechali ujsť. Všetkým zvoleným sa prihovoral aj brat dozorca, ktorý ich povzbudil v práci na Pánovej vinici.

Na záver zaznela spoločná modlitba uvedených predstaviteľov a funkcionárov: *Milostivý Pane Bože, Tvoja milosť nás povolala do tohto úradu. Úprimne a srdečne Ti ďakujeme za to. Cítíme však a poznávame vážnosť a ťažkosť svojho povolania, preto hľadáme u Teba posilu a požehnanie. Pristupujeme pred trón Tvojej milosti s pokornou a vrúcnom prosbou: daj nám svojho Svätého Ducha, sily, múdrosti, rozumu, dobrej vôle a ochoty, svedomitosti a vernosti pri všetkých prácach, ktoré máme odteraz konať. Nech sme Tvojimi oddanými služobníkmi a vernými členmi Tvojej cirkvi. Daj, aby sme vo svojich úradoch vedeli a vládali napomáhať duchovný i hmotný prospech tohto zboru, a pri všetkých prácach mohli iným slúžiť za príklad. Pomôž nám, aby sme aj ako verní šafári dosiahli odplatu vernosti: veniec života vo večnej sláve. Amen.*

Skladanie sľubu presbyterov

Marec 2012

Zborové kolo biblickej olympiády

V dňoch **15. marca, 21. marca a 22. marca** sa v našom cirkevnom zbere konalo zborové kolo biblickej olympiády. V školskom roku 2011/2012 boli zo Starej zmluvy zvolené témy patriarchovia a z Novej zmluvy podobienstvá Pána Ježiša. Po takmer trojmesačnej príprave žiaci rozdelení do troch skupín odpovedali na 15 otázok zo Starej a 15 otázok z Novej zmluvy. Do 1. skupiny patrili žiaci tretieho a štvrtého ročníka, do 2. skupiny žiaci piateho a šiesteho ročníka a do 3. skupiny žiaci siedmeho až deviateho ročníka.

Najúspešnejšími riešiteľmi sa stali: Ester Čaňová a Claudia Arco v 1. kategórii, Vanessa Kováčová a Simona Petrová v 2. kategórii a v 3. kategórii Katarína Ozimá a Silvia Augustínová.

Volebný konvent

18. marca sa počas služieb Božích konal zborový konvent pri voľbe kandidátky na funkciu seniorky Považského seniorátu ECAV. Zborový dozorca prečítal životopis ThDr. Evy Juríkovej a nasledoval samotný akt volieb. Po sčítaní hlasov sčítacou komisiou brat farár oznámil výsledok volieb, ktorý bol nasledovný: počet odovzdaných hlasovacích lístkov: 141, ThDr. Eva Juríková – počet hlasov: 139.

Druhým bodom programu bola voľba predsedníctva Západného dištriktu ECAV. Zborový dozorca prečítal životopisy kandidátov na funkciu dištriktuálneho biskupa: bratov Mgr. Milana Krivdu a Mgr. Borisa Mišinu a životopisy kandidátov na funkciu dištriktuálneho dozorca: bratov PeadDr. Vladimíra Daniša a JUDr. Jána Martáka. Po sčítaní hlasov sčítacou komisiou brat farár prečítal výsledky volieb, ktoré boli nasledovné: Mgr. Milan Krivda – počet hlasov: 98, Mgr. Boris Mišina – počet hlasov: 43, PeadDr. Vladimír Daniš – počet hlasov: 87, JUDr. Ján Marták – počet hlasov: 52

Po sčítaní výsledkov volieb vo všetkých zboroch Považského seniorátu bolo oznámené, že ThDr. Eva Juríková získala 3/ väčšinu všetkých hlasov a bola zvolená za seniorku Považského seniorátu.

Sčítacia komisia pri voľbách dištriktuálneho predsedníctva oznámila výsledky volieb, v ktorých bol za dištriktuálneho biskupa zvolený Mgr. Milan Krivda a za dištriktuálneho dozorca PeadDr. Vladimír Daniš.

† Dňa 19. marca zomrela **sestra Zuzana Mojžišová** r. Mynáriková z Chochoľnej – Velčíc, dcéra Jána Mynárika a Evy r. Hornákovej vo veku 92 rokov. S mamou sa rozlúčili deti Marta a Peter s rodinami.

† Nečakane od nás odišla **sestra Zuzana Zlatovská** r. Šimová z Melčíc – Lieskového, dcéra Jána Šimu a Zuzany r. Križanovej, ktorá zomrela 20. marca vo veku 88 rokov. Na poslednej ceste ju odprevadili dcéry Eva, Vlasta a Zuzana s rodinami.

MEET GOD – Stretni Boha

Pod týmto názvom pripravilo Spoločenstva evanjelickej mládeže Biblicko-študijnú súťaž. Tento rok sa konal prvý ročník a zapojilo sa do nej aj niekoľko členov spoločenstva mládeže v našom cirkevnom zbore.

Od novembra do marca sme študovali knihu Sudcovia, každý mesiac príbeh jedného sudcu. Raz mesačne sme dostávali zadania, v ktorých boli pripravené podnety pre stretnutia, aktivity, otázky ku štúdiu a veľa iných veľmi užitočných vecí. Dostali sme tiež jednu špeciálnu úlohu, ktorú sme mali spoločne splniť.

V novembri sme študovali sudcov Otniéla a Ehúda a mali sme sa zamýšľať nad svojimi modlami, ktorým venujeme väčšinu svojej energie, záujmu,... Nad tým, kto alebo čo je pre nás dôležitejšie ako Boh, pri čom trávime viac času, čo máme radšej. Ďalší mesiac sme pri štúdiu Debory a Báraka vytvárali ich fotopribeh. Prezliekli sme sa za hlavné postavy a príbeh sme znázornili pomocou fotografií. Príbeh Gideona sme v januári mali zobrazit' na papier. My sme ho nakreslili vo forme komiksu. Pri príbehu Jefteho sme hovorili o tom, ako často dávame neuvážené sľuby Bohu. Neuvedomujeme si, že veľaokrát ich nedokážeme splniť, alebo ani nechceme. Keď nám Boh dá to, o čo sme ho prosili, na svoj sľub rýchlo zabudneme. Posledný, komu sme venovali svoju pozornosť, bol Samson. Sudca, ktorý nebol veľmi pozitívnym príkladom pre svoj národ. Boh mu dal úžasný dar, ale On ho využíval pre svoje potreby a svoje vlastné pomsty. Nakoniec na to aj doplatil, pretože svoju silu stratil, keď sa od Boha odvrátil, bol zajatý a oslepený. Svoju silu získal späť na konci svojho života, keď ju opäť využil ako nástroj pomsty.

Celé naše snaženie a štúdium vyvrcholilo v dňoch **23. a 24. marca** na víkendovke v Lazoch pod Makytou, kde sme si overovali svoje vedomosti nadobudnuté počas predchádzajúcich mesiacov. Spôsob, akým boli vedomosti testované sa nám veľmi páčil, pretože to neboli iba kvízy a testy, ale rôzne hry, pri ktorých sme dostávali otázky a museli sme správne odpovedať, aby sme získali body. Zároveň sme sa zoznámili aj s mnohými ďalšími mladými ľuďmi a strávili sme spoločne čas s naším Pánom.

Ďakujeme Bohu za to, že našiel ľudí, ktorí sa do takého projektu pustili a pripravili ho. Tešíme sa na ďalší ročník a veríme, že aj v našom zbore sa nájde dostatok záujemcov, ktorí sa do súťaže zapoja.

Služby Božie v DSS Adamovské Kochanovce

Utorok **27. marca** sa v Domove sociálnych služieb konali služby Božie pre klientov domova. Pre 25 prítomných si brat farár pripravil pašiové zamyslenie sprevádzané obrazovou prezentáciou, ktorá mala prítomným priblížiť bolestné utrpenie a ukrižovanie nášho Pána Ježiša Krista. Bolo nádherné sledovať bezprostredné reakcie účastníkov bohoslužieb na evanjeliovú zvesť.

Seniorálne kolo biblickej olympiády

Päťdesiatšesť detí z dvanástich cirkevných zborov Považského seniorátu sa v piatok **30. marca** stretlo v kostole v Nitrianskej Strede, kde sa začalo seniorálne kolo biblickej olympiády úvodnými službami Božími. Sestra farárka Renáta Bobáková na príklade proroka Jonáša, ktorého Pán Boh poslal do Ninive a on sa radšej vybral opačným smerom do Taršiša poukázala na to, že aj my často utekáme pred Pánom Bohom a skrývame sa pred Ním. Pred Pánom Bohom sa však žiadny človek nemôže skryť. Presvedčil sa o tom Jonáš a presvedčiť sa o tom môže každý, kto sa chce s Pánom Bohom hrať na skrývačku. Často sme svedkami toho, že náš život, náš hriech, naše klamstvo, naše zlé konanie,... ohrozuje aj druhých ľudí. Sestra farárka vyzvala prítomných „súťažiacich“, aby to čo sa naučili v príprave na biblickú olympiádu použili v živote a podľa toho sa správali. Pred Pánom Bohom, ale ani pred ľuďmi sa totiž nemáme skrývať. Práve naopak. Ježiš nám hovorí: „Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“ Mt 5,16

Po následnom privítaní a povzbudzujúcich slovách sestry seniorky Evy Juríkovej sa prítomní presunuli do kultúrneho domu v Čeladinciach, kde sa konala samotná skúška. V prvej kategórii náš cirkevný zbor zastupovali Ester Čaňová (umiestnila sa na 12. mieste) a Šimon Bebjak (17. miesto), v druhej kategórii Simona Petrová (umiestnila sa na 11. mieste) a Vanessa Kováčová (14. miesto), v tretej kategórii Katarína Ozimá (umiestnila sa na 6. mieste) a Silvia Augustínová (10. miesto). Aj prostredníctvom tejto ročenky ďakujeme zúčastnením za vytrvalosť v príprave na biblickú olympiádu, dosiahnuté výsledky a prajeme im, aby získané vedomosti vedeli použiť vo svojich životoch.

Apríl 2012

Zborové presbyterstvo

2. apríla o 18.30 hod. sa v zborovom dome uskutočnilo zasadnutie zborového presbyterstva. Po úvodnej pobožnosti a zriadení zasadnutia zložili sľub tí presbyteri, ktorí nemohli byť 26. februára prítomní pri zložení sľubu ostatných

presbyterov. Následne bola vykonaná kontrola uznesení z predchádzajúceho zasadnutia zborového presbyterstva.

V ďalšom bode zasadnutia predložil zborový farár návrh nájomnej zmluvy na prenájom lesov patriacich nášmu cirkevnému zboru, ktorú predložili Štátne lesy, závod Trenčín. Zmluva bola prítomnými presbytermi schválená.

Zborový farár tiež predložil návrh heraldického znaku cirkevného zboru, ktorý vypracoval brat Vladimír Pavlík z Nového Mesta nad Váhom podľa pečiatky nášho zboru z roku 1852. Uvedený návrh bol zaslaný k schváleniu na heraldickú komisiu do Bratislavy. Komisiou bolo konštatované, že návrh zodpovedá predpisom a k schváleniu je potrebné poslať žiadosť. Potom ako zborové presbyterstvo návrh heraldického znaku schválilo bola žiadosť zaslaná.

V priebehu ďalšieho rokovania sa presbyteri venovali otázke vedenia detskej besiedky, ale tiež pripravovaným aktivitám na rok 2012.

Veľká noc

Na slávenie udalostí Veľkej noci, najstarších kresťanských sviatkov, sme sa i tento rok pripravovali na pašiových službách Božích. V 6. pôstnu nedeľu – Kvetnú nás cez evanjeliové texty previedli sestra kapláňka Jarmila Zajíčková, sestry Eva Kadlečíková, Lenka Fabianová, Lucia Blažinská a brat Martin Ďurech. Príbeh umučenia, ukrižovania a smrti Spasiteľa Krista Ježiša na Veľký piatok z evanjelií čítali sestry Ivana Mišíková, Lubomíra Adamčiová, Emília Vašková, Elena Wilkinsonová. V ten deň sme si však uvedomili, že to nie je len najsmutnejší deň v dejinách ľudstva, ale zároveň najslávnejší. Najslávnejší preto, že je víťazstvom poslušnosti Božej vôle nad vzburou proti Bohu, víťazstvom svätosti nad hriechom, víťazstvom života nad smrťou, víťazstvom pravdy nad klamstvom, víťazstvom Lásky nad nenávisťou.

Cestovateľ, kresťanský učenec, sa na svojej dlhej a náročnej ceste unavil a hľadal miesto k odpočinku. Keď si oddýchol napísal: „Jedného dňa sedel som pod Himalájami na brehu rieky. Vytiahol som z vody kameň: krásny, okrúhly, tvrdý a rozbil som ho. Vnútro bolo celkom suché. Ten kameň bol dlho vo vode, ale voda do neho nevnikla. Tak je to aj s mnohými kresťanmi. Kristovo učenie ich už stáročia obmýva, celí sú pohrúžení do Jeho veľkonočného požehnanie, ale v srdci sú tvrdí. Tak sa ani nedivím, že mnohí ľudia nechápu, kto je Kristus.“

Veríme, že evanjelium Pána Ježiša o Jeho smrti i vzkriesení, ktoré bolo zvestované počas veľkého týždňa preniklo nielen do našich uší, ale i srdca a prijali sme tak hlbokú pravdu, že to všetko sa stalo pre nás, pre našu spásu.

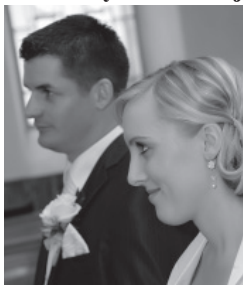
* Prvorodený syn Jozefa Hoštáka a Ingridy Hoštákovej r. Pavlíkovej **Lukáš Hošták** z Chocholnej Veľčíc bol pokrstený 14. apríla.

* Až z ďalekej Austrálie prišli 14. apríla pokrstiť svojho **prvorodeného syna Liama Stantona Baldwina** rodičia Wayne Baldwin a Jarmila Baldwin r. Staňáková.

Manželia Mikulovi

14. apríla bolo v chráme Božom požehnané manželstvo **Milana Mikulu a Sandry Mikulovej r. Horňákovej**. Brat farár manželov povzbudil, aby vo všetkých životných situáciách, dobrých i tých ťažších, hľadali vzor svojho konania i uvažovania v Ježišovi Kristovi.

Manželia Csémioví

V ten istý deň uzavreli manželstvo i **Tomáš Csémí z Kráľovej pri Senci a Petra Kubínová** z Melčíc – Lieskového. Kiež ich spoločné vyznanie „budem ťa milovať“ je potvrdené v každej chvíli ich životnej cesty a ich vzájomná láska časom nechladne, ale je stále znova povzbudzovaná a rovnako vzácna.

† 15. apríla vo veku 76 rokov zomrel náš **brat Ján Srvátka** z Ivanoviec, syn Štefana Srvátka a Kataríny r. Vaškovej. Rozlúčil sa s ním syn Miroslav a dcéra Beáta s rodinou.

Lakomec

V prvú nedeľu po Veľkej noci viedla naša cesta za kultúrou. Navštívili sme naše hlavné mesto a zavítali do historickej budovy SND, kde sme mohli vzhliadnuť Moliérovu hru Lakomec.

Keď Moliere napísal v roku 1668 komédiu Lakomec, určite netušil ako sa ňou zapíše do dejín literatúry. Zvolil si námiet, ktorý je dodnes aktuálny. Je ním lakomstvo. Je to jedna z najhorších ľudských vlastností. Navyše chodí ruka v rukáve s chamtivosťou a bezohľadnosťou. Ublíži je nielen nositeľovi a jeho blízkym, ale aj celému okoliu.

Manželia Marcinátovi

Pavol Marcinát z Veľkých Bieroviec a Viera Šebeňová z Melčíc - Lieskového uzavreli manželstvo v chráme Božom **21. apríla**. Prajeme im, aby svojou vzájomnou láskou dokázali zdolávať všetky prekážky a ťažkosti. Náš Boh, ktorý je Láska nech ich k tomu vedie a požehnáva.

Slávnosť konfirmácie

Ako obvykle, aj tento rok sme v **2. nedeľu po Veľkej noci 22. apríla** boli účastní slávnosti konfirmácie našich desiatich mladých bratov a sestier. V predvečer slávnosti, v sobotu 21. apríla sme sa stretli v chráme Božom pri skúške konfirmandov. Brat farár vo svojom príhovore, na úvod ktorého prečítal Ježišovo podobenstvo o dvoch staviteľoch, ktorí postavili svoje domy na piesku a skale, povzbudil nielen konfirmandov, aby si pre svoj život zvolili dobrý základ – slovo živého Boha. Dvojročná príprava zo základov kresťanskej vierouky a etiky sa skúškou končí, ale Boh sa nás nikdy nebude pýtať len to, čo sme si zapamätali, ale predovšetkým či podľa toho žijeme. Všetci konfirmandi pri skúške obstáli a niektorí svojimi vedomosťami i milo prekvapili. Kiež teda podľa toho, čo si ich pamäť osvojila aj skutočne žijú, a tak svoju vieru dokazujú.

Druhý deň, nedeľa 22. apríla, sa pre konfirmandov začala o niečo pokojnejšie. Ťažké bremeno strachu, či budú vedieť odpovedať na položené otázky z nich opadlo a tak sa mohli plne sústrediť na spoločné vyznanie viery pred Bohom a cirkevným zborom, ku ktorému smerovala celá predchádzajúca príprava. Ešte predtým sa im však brat farár prihovril na základe slov, ktoré apoštol Pavol napísal mladému Timoteovi v 1. liste, 4. kapitole, veršoch 12-16. V čase písania týchto slov bol Timoteos ešte mladý muž. V židovskom ponímaní to fungovalo tak, že človek smel verejne vystupovať až od 30. roku svojho života. Až vtedy bol pokladaný za duchovne vyzretého. U Timotea však hrozilo nebezpečenstvo, že práve kvôli jeho mladosti ním budú pohŕdať a nebudú ho brať vážne. A žiaľ, toto nebezpečenstvo ohrozuje mladých ľudí v cirkvi ešte aj dnes. Ohrozuje mladých tým, že s nimi rátame až neskôr. Pred oltárom už stálo a svoju vieru vyznávalo

mnoho mladých ľudí. No potom sa zrazu stratili... a my sme s tým akosi počítali, veď tak predtým urobili mnohí iní. Teraz sa za nich modlíme a premýšľame, čo sa stalo. Preto brat farár nových dospelých členov cirkvi oslovil jednoducho a jasne: „My s vami rátame. Chceme, aby ste si našli svoje miesto medzi nami. Aj pre vás sa nájde služba na poli tohto cirkevného zboru. Veď služba v zbere sa predsa netýka len starších žien a mužov - babiek a dedkov, ako mladí radi hovoria. Chcem vás povzbudiť k tomu, aby vaša mladosť pre vás nebola brzdou vo vašom duchovnom raste, ani výhovorkou, prečo nerásť vo viere a nenapredovať v nasledovaní Krista. Naopak! Apoštol Pavol všetkým mladým, aj vám dnes hovorí: buď vzorom pre veriacich v reči, správaní, láske, vo viere a v mravnej čistote.“

Potom už nastala samotná slávnostná chvíľa, keď Anna Hurtoňová, Barbora Margetinová, Boris Kollár, Klaudia Vašková, Kristína Červeňanová, Linda Dediková, Michal Šikuda, Simona Fabianová, Soňa Kadlečíková a Zuzana Fabianová vyznali vieru v trojjediného Pána Boha, zložili sľub vernosti Bohu a cirkvi, boli vyhlásení za dospelých členov cirkvi, prijali osobné konfirmačné požehnanie a po prvýkrát pristúpili k sviatosti Večere Pánovej. Kiež dobrý Pán vypočuje prosbu, ktorú sme k Nemu vyslali za konfirmandov: „Pomôž im, aby slovom i činom statočne vyznávali Tvoje meno pred ľuďmi a pred svetom, ustavične bdeli a modlili sa a so všetkými Tvojimi vernými očakávali príchod Tvojho milého Syna a v ňom našli blahoslavený večný život.“

* **Damian Kmet' o**, druhý syn Miroslava Kmet'a a Zuzany Kmet'ovej r. Polákovéj z Ivanoviec bol pokrstený 29. apríla.

Máj 2012

Valné zhromaždenie Spoločenstva evanjelických žien v Leviciach

Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje.“ (J 14, 27)

Pod týmto heslom sa nieslo 9. valné zhromaždenie Spoločenstva evanjelických žien **1. mája** v evanjelickom kostole v Leviciach, ktorého sme sa zúčastnili a prežili tak úžasné spoločenstvo s Pánom.

Zhromaždenie otvoril modlitbou senior Dunajsko-nitrianskeho seniorátu Ján Jančo. Po ňom odznegli pozdravy zahraničných hostí. Za naše partnerské cirkvi vo Württembersku a Durínsku – strednom Nemecku nás pozdravila synodálka Evanjelickej cirkvi Nemecka pani ThMag. Gertrud Dornová, za sestry z Poľska diakonka Barbara Adamusová, za Evanjelickú prácu žien Rakúska pani Monika Meyerová. Zväz evanjelických zamestnaných žien zastupovala sestra Brigitte Rachel a Gustav-Adolf-Werk pani Gerlinde Goetz-Ridge. Písomné pozdravy sme

dostali aj od zástupkýň ďalších sesterských organizácií. Na Valné zhromaždenie prijal pozvanie i generálny biskup ECAV na Slovensku Miloš Klátik.

Keďže prvá časť Valného zhromaždenia bola pracovná, hlavným bodom programu boli správy o činnosti a hospodárení SEŽ. Po nich nasledovala voľba nových seniorálnych koordinátoriek práce žien. Zmeny nastali v štyroch seniorátoch. Novozvolené koordinátorky boli: Anna Činčuráková pre Šarišsko-zemplínsky seniorát, Jana Drottnerová pre Považský seniorát, Daniela Petrillová pre Novohradský seniorát a Lenka Rišiaňová pre Turčiansky seniorát. Opätovne zvolená bola Alena Ďurčíková pre Liptovsko-oravský seniorát.

Slávnostné služby Božie začali popoludní. Kazateľkou na nich bola sestra Agnes von Kirchbach, evanjelická farárka z Francúzska. Svoju kázeň začala slovami Pokoj vám! Rozvinula tému pokoja nielen v rodinách, ale i na pracoviskách, veď pokoj je len úlomok zo všetkého čo žijeme. Ten, kto zažil obdobie nepokoja – ten vie veľmi dobre, aký život bez pokoja je. Často sa pohybujeme vedome ďaleko od pokoja. Ak sa však nepoponáhľame, tak nám utečie. Hľadajme ho v dialógu s Bohom, majme odvahu sa s Ním rozprávať, i byť potichu.

Liturgovali novozvolené a odchádzajúce koordinátorky. Večerou Pánovou zhromaždeniu poslúžil a novozvolené sestry do funkcie seniorálnych koordinátoriek práce žien uviedol generálny biskup.

Slávnostné chvíle Valného zhromaždenia umocnili aj vystúpenia spevokolov z cirkevných zborov Devičany a Kalná nad Hronom.

Vďaka Pánovi cirkvi – nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorého chceme i naďalej verne nasledovať, Duchu Svätému, ktorého vedenie stále potrebujeme a nášmu nebeskému Otcovi, ktorého prosíme o požehnanie práce Spoločenstva evanjelických žien na Slovensku i v budúcnosti, aby ono slúžilo na česť a slávu Jeho mena. Amen

Pri návšteve cirkevného zboru Levice nás zaujala služba dopravy na služby Božie. Každý týždeň v mesiaci má službu niekto z ochotných bratov, ktorý po dohovore poslúži dovozom i odvozom pre tých, ktorým zdravotné dôvody nedovoľujú účasť na spoločenstve v chráme.

† **Sestra Eva Mikušat'ová** r. Srvátková, dcéra Ondreja Srvátku a Anny r. Kudlovej z Melčíc – Lieskového zomrela 4. mája vo veku 71 rokov. S mamou sa rozlúčil syn Milan a dcéra Janka s rodinou.

Víkendovka mládeže a dorastu

„CSI: Christ Story Investigation - Vyšetrovanie Kristovho príbehu“ bola téma víkendovky, ktorej sa zúčastnilo spolu 11 členov mládeže a dorastu **11.-13. mája**. Víkendovka sa konala v priestoroch zborového domu a účastníci sa počas nej zahrali na detektívov, ktorí riešili prípad vraždy. V piatok sme začali tým, že bolo

nájdene telo a postupne sme zisťovali, kto bola vlastne obeť, kto boli svedkovia udalosti, kde obeť žila a pôsobila. Ďalej sme hľadali priateľov obete, Jeho príbuzných, potenciálnych podozrivých a príčiny úmrtia. Vtedy sme spomenuli aj Jeho pôsobenie – učenie, zázraky, uzdravenia.

V nedeľu dopoludnia sme všetky svoje zistenia zhrnuli a hoci sa najskôr celé naše pátranie zdalo byť zbytočné, keď sme zistili, že telo zmizlo. O to väčšia radosť bola pri uvedení si pravdy. Telo nezmizlo, On vstal z mŕtvych. A keď padla otázka: „Prečo to urobil?“ dostali sme správnu odpoveď, ktorá znela „Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie.“

Voľný čas medzi pátraním sme trávili pri rôznych hrách. Najviac zábavy sme si užíli pri hre Weykick, ktorú nám poskytli z oblastného centra SEM-u v Púchove. Táto hra zaujala všetkých účastníkov, ale najviac bojovala Veronika Ondrašková, ktorá sa stala víťazkou celého turnaja.

Ďakujeme Pánu Bohu za tento krásny víkend a prosíme Ho, aby nám požehnal viac takýchto akcií.

Seniorálna pastorálna konferencia

Raz v mesiaci, zvyčajne v pondelok, sa bratia farári a sestry farárky Považského seniorátu stretávajú na spoločnej schôdzi – pastorálnej konferencii. Tá sa koná vždy v inom cirkevnom zbore nášho seniorátu. Májová schôdza sa konala v priestoroch nášho zborového domu **14. mája**. Po úvodnej pobožnosti, ktorú viedol zborový farár Mgr. Ján Ochodnický si prítomní vypočuli prednášku Mgr. Jána Sadloňa, evanjelického kaplána v Trenčíne na tému „Satanizmus“. Nasledovala bohatá diskusia k téme, ktorá sa dotýka každého z nás. Nikto totiž nie je oslobodený od diablovho pokušenia. Následne sestra seniorka vystúpila s pracovnými informáciami. Tým sa obsah májovej schôdze naplnil a prítomní si mohli pochutiť na občerstvení, ktoré pripravili sestry z filiálky Melčice a sestra Elena Wilkinsonová.

† 19. mája vo veku 62 rokov zomrel **brat Vincent Sklár** z Melčíc – Lieskového, syn Floriána Sklára a Žofie r. Kuricovej. Smútkom naplnená sa s ním rozlúčila manželka Anna a syn Andrej s rodinou.

Zborové presbyterstvo

Na svojom ďalšom zasadnutí sa stretlo zborové presbyterstvo **23. mája**. Zborový farár na ňom predložil Dodatok č.1 k Nájomnej zmluve s firmou O2 zo dňa 25. 5. 2008. V dodatku sú podchytené zmeny z dôvodu zmeny technológie prevádzkovania zariadení základňovej stanice verejnej telekomunikačnej siete ako i výška nájmu. Názov firmy sa zmenil na Telefónica Slovakia s.r.o. Po prerokovaní dodatku bol hlasovaním schválený.

Ďalej brat farár informoval o prebiehajúcich prácach na rekonštrukcii novej fary, ktorá bola odsúhlasená na zborovom konvente dňa 5. 2. 2012. Práce vykonáva firma PROFI – Peter Vančo. Firmou predložený návrh na zateplenie bol posúdený Ing. Tatianou Blichovou, ktorá odporučila zateplenie i tej časti fasády, ktorá je pokrytá okrasným kameňom. Na základe tohto návrhu sa zvýšila cena rekonštrukcie. Taktiež je potrebné opraviť predný balkón, ktorý zateká a doobjednať potrebné klampiarske práce. Na základe týchto prác rozpočet stúpol na 11300, EUR + klampiarske práce. Hlasovaním boli zmeny v rozpočte schválené.

Zborový farár poďakoval za elektropráce, ktoré vykonal pri oprave organu brat Boris Lukáčik bez nároku na ich financovanie a sestre Elene Wilkinson za stravovanie opravárov organa z vlastných prostriedkov. Zborové presbyterstvo rozhodlo, že po odovzdaní zrekonštruovaného organa bude vykonaná jeho posviacka a zároveň i spomienková slávnosť pri 150. výročí narodenia evanjelického kantora a učiteľa Juraja Chorváta.

Na návrh prítomných bola ofera pre kantorov preložená z druhej slávnosti svätodušnej na sviatok Svätej Trojice a ostatné zostali nezmenené.

Seniorálne stretnutie detí Považského seniorátu

V poslednú májovú sobotu **26. mája** sme prijali pozvanie na Seniorálne stretnutie detí Považského seniorátu (POS), ktoré organizoval CZ Zemianske Podhradie v priestoroch ZŠ Bošáca.

Úvodné zamyslenie mala sestra farárka Zuzka Havrilová. V jeho závere privítala všetkých prítomných a zoznámila s úlohami, ktoré čakali na deti. Tento požehnaný čas pozdravili svojimi piesňami Radostné srdiečka z Podlužian a Púpavienky z Trenčianskych Stankoviec. Pre deti bolo pripravených množstvo zaujímavých súťaží, kde si mohli zmerať nielen svoje sily, ale tiež využiť svoju šikovnosť. Na každom stanovisku bola pre nich pripravená časť biblického veršika, ktorý v závere pospájali a spoločne sa ho naučili. Boli to slová z evanjelia podľa Matúša: *„Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach“.* (Mt 5,16)

Deti si po skončení súťaží pochutili na dobrom obede a zapojili sa do práce na tvorivých dielnach. Tiež využili možnosť dosýta sa vyskákať na trampolíne či v skákacom hrade, prípadne si mohli zahrať stolový futbal vo zväčšenom vydaní. Prijemným osviežením bol vodný futbal, pri ktorom sa zabavili všetci, nešlo ani tak o výsledok ako o to, kto bude viac mokrý.

Toto cestou by som chcela poďakovať domácim za vynikajúcu organizáciu, veď postarať sa o približne 250 ľudí nebolo jednoduché. Škoda len, že v našom zbore niektorí rodičia akosi prepočuli tento oznam a účasť bola takmer mizivá. Nehľadajme spôsob, ako sa nezúčastniť podobného stretnutia, ale skúsme urobiť všetko pre to, aby sme tam mohli byť.

Generálna oprava píšťalového organa

Dlhé obdobie, kedy bol hudobný sprievod na službách Božích nahradený zvukom elektronického syntezátora sa v 1. slávnosť svätodušnú, 27. mája, skončilo. Po generálnej oprave organa bol totiž v sobotu **26. mája** v prítomnosti zástupcov realizačnej firmy a zástupcov nášho cirkevného zboru organ odovzdaný do používania.

Generálna oprava prebiehala po schválení zborovým presbyterstvom a konventom v dňoch 7. februára až 25. mája a bola realizovaná firmou Organárske dielne Žilina pod vedením Mgr. Ing. Mariána Mušku. V krátkom čase bola vykonaná demontáž organa a prevoz častí nástroja do dielni v Žiline, kde bol celý nástroj vyčistený na sucho i na mokro. Drevené časti boli ošetrené proti červotoču napúšťaním v chemickom kúpeli. Bol vyrobený menší zásobníkový mech vzduchu pre vzdušnice a samostatný malý mech s vyšším výstupným tlakom pre hrací stôl a traktúru. Elektrický ventilátor sa po odstránení pôvodného mecha uložil do novej zvukotesnej skrine priamo do organovej skrine. Boli opravené a vymenené poškodené časti hracieho stola, nahradené všetky registrové sklopky a hrací stôl získal novú povrchovú úpravu. Všetky membrány v organe boli vymenené za nové. Poškodené kovové píšťaly boli letované, boli opravené ich korpusy, nohy, špice a tesnenie. Vyrobili sa nové vešiaky pre veľké píšťaly a existujúce lavičky sa spevnili. Organová skriňa bola vyčistená a zvnútra natretá proti červotoču a bola dorobená chýbajúca zadná časť skrine. Organ bol posunutý dozadu, na jeho pôvodné miesto a hrací stôl bol presunutý pred skriňu organa. Nástroj bol postupne zložený, umelecky intonovaný a naladený, bol obnovený pôvodný register Dolce 8 na čo sa použilo 42 ks nových cínových píšťal a 12 zánovných. Práce boli vykonávané v kostole a vo firemných dielňach.

Zo strany pracovníkov bola vysoko hodnotená až nadštandardná starostlivosť zo strany nášho cirkevného zboru. Osobitne poďakovali nielen domácemu farárovi, ale i sestre kostolníčke Pavlíne Šikudovej a sestre Elene Wilkinsonovej, ktorá im zabezpečila a sama uhradila celodennú stravu počas prác, ktoré vykonávali v našom kostole.

Naše osobitné poďakovanie patrí i bohuznámej sestre, ktorá na vlastné náklady zabezpečila ozdobný kruh na strope nad novým lustrom, ktorý tiež darovala a bratovi Borisovi Lukáčikovi, ktorý sponzorsky vykonal inštaláciu nového lustra nad hracím stolom.

Veríme, že organ bude spoľahlivo slúžiť a svojim krásnym zvukom skrášľovať liturgiu, nabádať a zjednocovať ľudí pri oslave Božej.

Rekonštrukcia fasády fary

Plynúci čas sa svojím vplyvom nepodpisuje len na storočných budovách, ale aj oveľa „mladších“. Pozorným očiam preto neunikla praskajúca a opadáajúca omietka na fare. Zborové presbyterstvo preto rozhodlo vykonať rekonštrukciu

fasády a zároveň zateplíť budovu fary. Práce vykonávala firma Peter Vančo - Profi Trenčín. 21. mája priviezli robotníci na faru množstvo dielov lešenia a v utorok 22. mája začali samotné práce jeho stavbou. Počasie nebolo veľmi priaznivé. Veľmi horúce dni striedali dažde, ktoré znemožňovali plynulý priebeh prác. Množstvo objednaných prác sa tiež zvýšilo kvôli rekonštrukcii predného balkóna, ktorú bolo potrebné vykonať a výmene všetkého oplechovania a dažďových zvodov, ktoré tiež časom doslúžili.

Všetky práce prebiehali pod pozorným dohľadom sestry Ing. Jarmily Šebáňovej, ktorá kontrolovala postup i kvalitu odvedenej práce a rovnako upozorňovala na skutočnosti, ktoré nám laikom unikli. Jednou z nich bola i kontrola bleskozvodov, pri ktorej sa ukázal ich nevyhovujúci stav. Revízny technik zároveň poukázal na nedostatočné krytie kostola, na ktorom bol dosiaľ len jeden bleskozvod s jediným uzemnením. Na nápravu vzniknutého stavu sa podujala firma Borisa Lukáčika, ElmatPRO Services z Ivanoviec. 16. júna začali s montážou nových bleskozvodov a ďalšieho uzemnenia na fare a 2. júla pristúpili k inštalácii bleskozvodov a ďalších štyroch uzemnení na kostole.

Jún 2012

† **Sestra Katarína Hornáková** r. Záhumenská z Chocholnej- Velčíc, dcéra Ondreja Záhumenského a Kataríny r. Kadlečíkovej zomrela 7. júna vo veku 84 rokov. Na poslednej ceste ju odprevadil manžel Ján, dcéry Iveta a Alice s rodinami.

Voľby predsedníctva ECAV

10. júna sa počas služieb Božích konal zborový konvent, ktorý bol zvolaný pri voľbe generálneho predsedníctva našej cirkvi. Brat dozorca v úvode konventu prečítal životopisy kandidátov: na funkciu generálneho biskupa ECAV bratov PhDr. Mgr. Miloša Klátika PhD. a Mgr. Borisa Mišinu a kandidátov na funkciu generálneho dozorca ECAV bratov Ing. Jána Brozmana a Doc. MUDr. Imricha Lukáča, Csc.

Potom nasledoval samotný akt volieb tajným spôsobom. Po sčítaní hlasov sčítacou komisiou boli oznámené výsledky volieb, ktoré boli nasledovné: PhDr. Mgr. Miloš Klátik PhD. – počet hlasov: 99, Mgr. Boris Mišina – počet hlasov: 38, Ing. Ján Brozman – počet hlasov: 31, Doc. MUDr. Imrich Lukáč, Csc. – počet hlasov: 105

Po voľbách vo všetkých zboroch našej cirkvi bolo oznámené, že za generálneho biskupa bol zvolený brat Miloš Klátik a do funkcie generálneho dozorca brat Imrich Lukáč.

† Vo veku 67 rokov zomrel 13.júna **brat Jaroslav Juríček** z Melčíc – Lieskového, syn Jána Juríčka a Paulíny r. Hlavatej. Rozlúčili sa s ním deti Jarmila, Iveta, Zuzana a Patrik s rodinami.

Erb

Dňa **13. júna** 2012 nám bolo oznámené rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru archívov - heraldického registra zo dňa 7. júna 2012, ktorým do Heraldického registra Slovenskej republiky zapisuje erb nášho cirkevného zboru pod signatúrou W-250/2012.

S návrhom vytvoriť erb oslovil brata farára Ing. Vladimír Pavlík z Nového Mesta nad Váhom, rodák z Adamovských Kochanoviec. Za vzor bola použitá historická pečať cirkevného zboru z roku 1852. Autormi návrhu sú Ing. Vladimír Pavlík a PhDr. Ladislav Vrtel.

Erb má túto podobu: V modrom štíte šikmo zlatý šikmý kríž prekrížený zlatou kotvou, to všetko pokryté zlatou knihou s červenou oriezkou a zlatým kalichom a prevýšený zlatým Božím okom, vyžarujúcim strieborné lúče. Nad štítom na zlatej krížovej žrdi pripevnená vejúca, do štyroch cimburovitých jazykov vybiehajúca modrá zástava so znamením Lutherovej ruže.

Zborový výlet 16. júna 2012

Ako býva v našom zbere dobrým zvykom, stretávame sa tiež na spoločných akciách aj mimo chrámu. Nebolo tomu inak ani v tretiu júnovú sobotu, kedy bol smer našej cesty jasný, tiahlo nás to na sever – vybrali sme sa spoznávať ďalšie nádherné zákutia nášho Slovenska. Naše kroky smerovali na Považský hrad, prešli Manínskou tiesňavou a napokon navštívili sklársky skanzen vo Valašskej Belej. Veselá nálada nás sprevádzala v ten nádherný slnečný deň počas celého nášho putovania.

Prvou našou zastávkou bolo Považské Podhradie. Cesta do kopca po žltej značke okolo renesančného kaštieľa a strmo nahor až k hradbám ubehla v družných rozhovoroch veľmi rýchlo. V súčasnosti je Považský hrad uzavretý a vstup do jeho areálu je len na vlastné riziko. Odmenu nám však bol nádherný výhľad na Považie.

Krátko z histórie – presné doklady na čas vzniku kráľovského hradu sa nezachovali. Podľa neoverených správ hrad bol postavený už v roku 1128 na ochranu dôležitej považskej cesty. Prvá zmienka je však z roku 1316 ako Bystrický hrad. V roku 1458 ho kráľ Matej daroval Podmanickovcom. Noví majitelia opravili všetky objekty a hrad rozšírili. Veľký požiar v roku 1543 ťažko poškodil jednotlivé stavby. Pri oprave zmenili niektoré architektonické prvky a hrad rozšírili o predhradie. Podmanickovcom patrila hrad do vymretia roku 1558. Ďalší majitelia, Balassovci, upravili starý palác a vykonali ďalšie opravy ostatných

budov. Napriek oprávám v roku 1631 opustili nepohodlný hrad a presťahovali sa do nového, renesančného kaštieľa pod hradom. V roku 1684 obliehalo hrad vojsko cisára Leopolda I., keď ho krátko predtým obsadili thökölyovské vojská. Z obavy, aby sa nestal sídlom povstalcov, ho cisár nechal v r.1698 zničiť. Tunajšie panstvo v roku 1895 kúpil barón Popper.

Ďalším cieľom nášho poznávacieho výletu bola už spomenutá Manínska tiesňava, ktorá sa nachádza neďaleko Považskej Bystrice. Je národnou prírodnou rezerváciou. Na začiatku tiesňavy sme vystúpili z autobusu a keďže sme si tú krásu chceli pozrieť zblízka, do cieľa cca 3 km sme išli každý svojím tempom v skupinách, alebo jednotlivo. Niekedy bol problém kam sa pozrieť skôr či vpravo, či vľavo. Ako sme sa mohli dočítať na informačných tabuliach, vlhká mikroklíma vysokých skalných stien a bralných útvarov umožňuje výskyt horských druhov a rastlín a živočíchov v malej nadmorskej výške. Na výslunných polohách skalných stien sa nachádzajú teplomilné druhy.

Úzku dolinu Manínskeho potoka zvierajú skalné steny miestami vysoké až 400 metrov. V podstate sú tu dve menšie tiesňavy oddelené malou kotlinkou. Šírka najužších miest sotva stačí na priechod autobusu. Všetci sme sa potom stretli v penzióne Manín, kde sme načerpali nových síl a príjemne si oddýchli a pokračovali v našich dlhých rozhovoroch, veď tak málokedy máme čas jeden na druhého. Tu sa nikto neponáhľal, každý mal čas na každého. V priestoroch penziónu bola kedysi Národná škola. Oslovila nás tu pamätná tabuľa s citátom spisovateľa Petra Jilemnického. „... *aby sa človek oslobodil, aby sme našli cestu ku šťastiu musíme mať kompas v sebe, v hlave, v srdci, kompas so strelkou, ktorá nám jedným koncom ukáže, čo treba nenávidieť a druhým za čím treba ísť.*“

Keď sme si príjemne oddýchli už na nás čakalo iba posledné miesto výletu – sklársky skanzen vo Valašskej Belej. Tu vedľa rodinného sídla majstra Dolinaja stálo „malé sklenené kráľovstvo“, v ktorom nás privítal sám majster sklár. Oboznámil nás s históriou výroby skla. Téma zaujala nielen deti, ale aj my dospeli sme si prišli na svoje. Keďže taviaca pec bola pripravená, teda vyhriata na 1800 °C, mohli sme vidieť ako sa kedysi fúkalo sklo a ako sa tvarovalo, zdobilo a prifarbovalo, aké kovové nástroje a drevené pomôcky používali naši predkovia. Spod šikovných rúk majstra sklára vznikali zaujímavé predmety – hríbik, labuť, srdiečko, meč, snehuliak, ryba, pohárik, džbánik. Tieto sa potom v chladiacej peci museli pomaly ochladiť, aby nepraskli. Len pre zaujímavosť, chladenie prebieha pri teplote 500 °C.

Vidieť na vlastné oči, ako majster sklár pomocou sklárskej píšťaly naberie žeravú sklovinu a vyfúkne z nej výrobok nás nechával často v nemom úžase. Mnohí si na pamiatku zakúpili aj suveníry, ako spomienku na nádherný a požehnaný deň v Pánovej prítomnosti, ktorý bol po celý čas s nami, veď nás ochraňoval a naplňal svojim pokojom a radosťou. Bohu vďaka.

V sklárskom skanzene vo Valašskej Belej

† **Brat Pavel Mítana** z Melčíc – Lieskového, syn Juraja Mitanu a Zuzany r. Nedorostovej zomrel 29. júna vo veku 76 rokov. V nádeji vzkriesenia sa s ním rozlúčila manželka Anna a syn Pavol.

Júl 2012

Pod'akovanie na konci školského roku

Pane, daruj mi pravú vieru... Slovmi tejto piesne sa v **4. nedeľu po Svätej Trojici, 1. júla** prihovorili deti z nedeľnej besiedky všetkým na službách Božích. Bola to nedeľa počas ktorej sme pod'akovali Pánu Bohu za všetko požehnanie, ktoré počas uplynulého školského roka prijali nielen deti v školských laviciach, maturanti pri príprave na dôležité skúšky, vysokoškoláci pri štátnych skúškach a obhajobách diplomových prác, ale aj všetci pedagogickí pracovníci ako aj tí, ktorí toto obdobie prežívali spolu so svojimi deťmi, vnúčatami, pravnúčatami.

Vysvedčenie, ktoré mnohých potešilo, však nebolo jedinou témou služieb Božích. Spoločne sme nad Božím slovom premýšľali ako by prípadne Pán Ježiš ohodnotil našu vieru, náš kresťanský život. Tešili by sme z Jeho hodnotenia ako žiaci, ktorí mali na vysvedčení plno jednotiek, alebo by sme smútili ako tí, ktorých čakajú opravné skúšky?! Každému z nás však plynie čas milosti, v ktorom môžeme počuť Ježišovo láskavé pozvanie: Pod' a nasleduj ma!

O možnosti počúvať Ježišove slová a stretávať sa na nedeľnej besiedke aj počas prázdnin prítomných informovala sestra Michaela Adamčiová. Pod'akovala

tiež všetkým rodičom a starým rodičom, ktorí privádzajú svoje deti do tohto spoločenstva a povzbudila ich, aby tak robili aj počas prázdnin, veď tak ako Boh si nedopraje v starostlivosti o nás žiadny odpočinok, nemôžeme ani mi dať Pánu Bohu a viere dvojmesačné prázdniny. Kiež nám dobrý Pán udelí dar pravej viery, ako o ňom spievali deti pred oltárom.

† Dňa 3. júla zomrela vo veku 85 rokov **sestra Anna Profietová** r. Pevná z Ivanoviec, dcéra Jána Pevného a Alžbety r. Halušicovej. Rozlúčili sa s ňou deti Ján, Milan a Katarína s rodinami.

† Nečakane a tragicky z tejto časnosti odišiel náš **brat Michal Srnánek** z Adamovských Kochanoviec, syn Michala Srnánka a Alžbety r. Lošákovej, dňa 5. júla vo veku 80 rokov. Slovo útechy a nádeje sme vyslovili manželke Oľge a synom Miroslavovi a Dušanovi s rodinami.

Po roku opäť na Branči

Horúce letné dni plné slnka a detskej radosti otvorili prvý mesiac prázdnin. Niektorí hľadali osvieženie pri vode, iní v tóni lesa a my... My sme sa i napriek extrémne vysokým teplotám vybrali dňa **5. júla** hľadať občerstvenie pri Božom slove na starobyľý hrad Branč. Na spomienkových slávnostných službách Božích, ktoré boli venované spomienke na vierozvestcov Cyrila a Metoda, pamiatke Majstra Jána Husa, ako aj evanjelických a reformovaných martýrov, ktorí boli za svoju vieru väznení práve na Branči a odsúdení na galeje. Na začiatku všetkých zhromaždených veriacich privítal domáci zborový farár Ľubomír Batka. Slávnostným kazateľom bol brat biskup Sliezskej cirkvi evanjelickej a. v. v ČR Jan Wacławek, ktorý si za základ kázne zvolil text zo Skutkov apoštolov 16, 25-34.

Vravel o Pavlovi, ktorý robil všetko pre Krista, chodil z mesta do mesta. Stretol sa s vľúdnym prijatím, no nie u všetkých. Rozpovedal nám príbeh rodičov, ktorým narukoval jediný syn na vojnu. Po celý čas dostávali od neho správy, po vypuknutí vojny správy však neprichádzali a ani po jej skončení. V jeden večer však k rodičom zavítal cudzinec s prosbou o nocľah a jedlo. V hlave rodičov sa zrodil nápad – počas spánku neznámemu cudzincovi vyliali do hrdla horúcu masť, čím mu spôsobili smrť. Mysleli si, že nájdu nejaké peniaze. No na ich prekvapenie však u cudzinca našli doklady a zistili, že to bol ich jediný milovaný syn, ktorý sa im chcel predstaviť až na druhý deň. Rodičia si po tomto zistení siahli na život. Aj týmto príbehom, ktorý bratovi biskupovi rozprávala jeho stará mama chcel poukázať na skutočnosť, že sme všetci zasiahnutí duchovnou chudobou, neláskou, chamtivosťou.

Nádherne sa hradbami niesol Proglas v podaní zaslúžilého umelca Juraja Sarvaša.

Služby Božie boli obohatené vystúpením detského spevokolu Prvosienky z Častkova, zborového spevokolu *Zvon* z Trenčína, ako aj spevokolu z Kovačice. Hostom tohtoročného stretnutia bol i operný spevák Ivan Ožvát.

Verím, že mnohí kresťania odišli z tohto miesta povzbudení vo viere v Pána Ježiša Krista a naplnení peknými spomienkami tak ako my.

No tu zďaleka naša púť nekončila. Keďže sme si tento rok pripomenuli 195. výročie narodenia známeho národovca Jozefa Miloslava Hurbana naša cesta smerovala do Hlbokého. Tu dodnes stojí evanjelická fara, v ktorej Hurban celé desaťročia pôsobil ako evanjelický farár od roku 1843 až do svojej smrti v roku 1888. V júli 1843 na miestnej fare spolu so Štúrom a Hodžom prijali rozhodnutie uzákoniť novú spisovnú slovenčinu ako celonárodný literárny jazyk Slovákov a to na základe dovtedajšieho stredoslovenského nárečia.

Naša návšteva viedla aj do chrámu Božieho, kde nás s históriou svojho zboru oboznámila sestra farárka Anna Ďurcová. Napokon sme položili veniec k Hurbanovej mohyle, kde sme spoločne zaspievali pieseň *Kto za pravdu horí*. Vďaka nášmu Pánovi za to, že nám doprial sily a zdravia i týmto spôsobom Ho oslavovať. Prežili sme spolu požehnaný čas.

Na cintoríne v Hlbokom

Pozdrav z Hlbokého

Adamovskokochanovskí cirkevníci,
keď nabrali na Branči „viery silu“,
vybrali sa do Hlbokého, na návštevu „rodinnú – milú!“
Išli k mohyle dr. Jozefa Miloslava Hurbana – dedka Vladimíra Roya,
ich pamätné tabule v Hlbokom a v Kochanovciach „stoja!“
V pamätnej izbe dr. Jozefa Miloslava Hurbana
nám bola pekná reč výkladová podaná.
Po príjemnom občerstvení,

sme boli do kostolných lavíc usadení.
Vypočuli sme históriu i súčasnosť kostola,
no potrebná by bola už i jeho obnova.
V Hlbokom sa stretli Hurban, Hodža, Štúr,
aby slovenčine „položili pevný múr!“
Tam založili spisovnú slovenčinu,
ktorú nechceme MY meniť za žiadnu inú!
Prešli sme aj k mohyle dr. Jozefa Miloslava Hurbana,
kde pieseň „Kto za pravdu horí“ bola spievaná.
A veniec s úctou a vďakou položený
pri príležitosti nedožitéch 195. Hurbanových narodenín.

V Hlbokom 5. júla 2012 napísala Emília Bátovská

* Juraj Dovina a Anna Poláková z Kálnice prišli 8. júla pokrstiť svojho **syna Juraja Dovinu**.

Semfest 2012

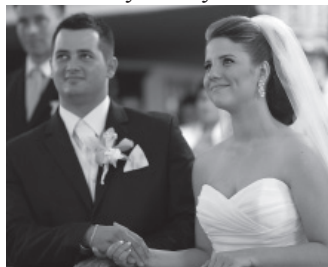
Aj tento rok sa naša mládež zúčastnila mládežníckeho festivalu SEMFEST, ktorý sa konal v Záríeči v okrese Púchov **5. – 8. júla**. Tešil nás fakt, že tento rok nás bolo o jedného člena viac a taktiež dúfam, že na budúci rok nás bude opäť viac. Tohtoročný SEMFEST sa niesol v duchu témy: „Na ceste“.

Každý z nás je na ceste a záleží od nás kam kráčame. Máme 3 možnosti: buď kráčame smerom k Bohu alebo od Boha a najlepšia varianta je ak kráčame s Bohom. Máme na výber, ktorým smerom sa vyberieme a či s nami bude kráčať Boh.

Aj tento rok bol pre účastníkov pripravený sprievodný program. Vystúpenie kapiel a tanečného divadla, vodný a lanový futbal, biliard, workshopy a diskusie na rôzne témy. Novinkou a snáď aj najväčším hitom toho SEMFESTU bola osviežujúca ovocná ľadová drť.

Verím, že si každý z nás odniesol z tohto festivalu ďalšiu cennú lekciiu do života a na budúci rok sa opäť stretne na SEMFESTE. Týmto by som chcel pozvať aj ďalších mladých ľudí z nášho zboru na tento skvelý festival, ktorý sa uskutoční 4.-7. júla 2013.

14. júla uzavreli manželstvo **Pavol Masaryk z Adamovských Kochanoviec a Ľubomíra Minárechová z Chocholnej - Velčíc**. Kiež sa celé ich manželstvo páči Bohu, aby v ňom nemysleli len na svoje osobné potreby, ale hľadali dobro jeden pre druhého. *Manželka Masarykovi*

† Dňa 20. júla zomrel vo veku 73 rokov **brat Ján Fabian** z Melčíc – Lieskového, syn Ondreja Fabiana a Zuzany r. Samákovvej. Rozlúčila sa s ním manželka Oľga, nevesta Soňa, synovia Ľubomír a Miroslav s rodinami.

Zborový deň...

...deň, o ktorom vedeli takmer všetci, pretože bol vyhlasovaný vo všetkých filiálkach. Je to deň, ktorý sa udomácňuje vďaka Bohu aj v našom zbere. Prídu tí najmenší i tí skôr narodení a spolu prežívame nádherné spoločenstvo. Nebolo tomu inak ani v tretiu júlovú sobotu **21. júla**, keď sme spolu mohli zdieľať a prežiť požehnaný čas v priestoroch zborového domu a v jeho okolí. Čakalo na nás množstvo aktivít – vodný futbal, weikick, tvorivé dielne, skákací hrad, súťaže pre deti a dospelých a samozrejme nemohla chýbať ani opekačka. Pre každého bolo niečo pripravené, menší si mohli zasúťažiť sami, alebo s rodičmi, tí starší si mohli tiež zmerať sily v kvíze z Písma Svätého. Zábavné i poučné popoludnie pre všetkých.

V podvečernom čase sme mohli medzi sebou privítať brata konseniora Miroslava Hvožďaru z Vrbovíc, ktorý po čase opäť prijal pozvanie do nášho zboru so zaujímavou prednáškou o daroch Ducha Svätého, ved' každému z nás bol nejaký ten dar od Pána Boha vložený do vienk. Či je to všeobecný dar – oslava Pána Boha spevom, špecifický dar – spev v spevokole, sólo na službách Božích, dar dávania, dar modlitby... „Posluhujte si ako dobrí šafári rozličnej milosti Božej, každý tým duchovným darom, ktorý prijal.“ 1Pt 4, 10

Čo ale robiť keď neviem, čo do mňa Pán Boh vložil? Brat farár nám dal hneď niekoľko rád:

1. otvoriť sa Pánu Bohu v modlitbe,
2. v modlitbe sľúbiť, že použijem svoje dary v službe,
3. zistiť si možnosti práce v cirkevnom zbere,
4. preskúmať, či mi moja služba robí radosť,
5. experimentovať čo najviac – čo ešte dokážem, čo mi Pán Boh nadelil,
6. preveriť triezvo našu činnosť – treba sa zastaviť a preveriť si či moja služba prináša úžitok,
7. brať do úvahy úsudok druhých.

„Preto ti pripomínam, aby si roznechoval v sebe dar Boží, ktorého sa ti dostalo, keď som kládol ruky na teba.“ 2Tim 1, 6

Tento požehnaný čas sme ukončili spevom piesní Chváľ Ho, Pane daruj mi pravú vieru, Ježiš a modlitbou. Soli Deo gloria.

Slávnostné služby Božie

Slávnostné služby Božie v **7. nedeľu po Svätej Trojici dňa, 22. júla** sa niesli v duchu posviacky generálne opraveného organa a spomienky na autora

Veľkej partitúry Juraja Chorváta, ktorý sa narodil pred 150 rokmi v Dolnom Srní a pôsobil v Kochanovciach. V tento požehnaný čas zavítalo do nášho cirkevného zboru veľa vzácných hostí. V našom chráme sme mohli privítať sestru seniorku ThDr. Evu Juríkovú, brata seniorálneho dozorcú Svetozára Nad'oviča s manželkou, vnukov Juraja Chorváta, zborovú dozorkyňu z Dolného Srnia Ľudmilu Ferancovú a mnoho ďalších.

„Haleluja! Chváľte Hospodina! Lebo je dobré spevom oslavovať nášho Boha; lebo chválospev je milý, ľúbezny. Hospodin buduje Jeruzalem, zhromaždí rozptýlených z Izraela; On uzdravuje skrúšených srdcom a obväzuje ich rany; určuje počet hviezd a všetkým dáva meno. Veľký je Pán náš, nesmierny je v sile a Jeho múdrosť nemá hraníc. Hospodin pozdvihuje pokorných a bezbožných ponizuje až po zem. Spievajte vďaku Hospodinovi, ospevujte na citare nášho Boha, ktorý oblakmi zahaľuje nebesá a pripravuje dážď, rásť dáva tráve po vrchoch. On dáva pokrm dobytku a mladým krkavcom, čo krákaním žiadajú. Nemá záľubu v sile koňa, ani sa nekochá v lýtkach muža. Hospodin má záľubu v tých, čo sa Ho boja, čo dôverujú v Jeho milosť.“ Žalm 147,1-11

Čo dobré asi zažil ten, kto napísal tieto nádherné slová?! Muselo to byť niečo úžasné, a preto nielenže chválil Boha, ale pozýva nás všetkých, aby sme Ho oslavovali svojím spevom. Mnohí z nás to už skúsili a spievali Bohu pieseň viery a vďaky. Život a dielo Božieho služobníka Juraja Chorváta sa práve v týchto veršoch priam úžasne odzrkadľuje. Hospodin chce, aby túto radosť a posilnenie z chválospevu okúsili aj ďalší ľudia! Možno sa navonok zdá, že náš spev zaniká v ruchu okolitého sveta. Ale nie je to tak. Je dobré spievať nášmu Bohu a ďakovať Mu aj pred svetom!

Brat farár vo svojej kázni spomenul slová Jozefa Ľudovíta Holubyho, ktorý v roku 1904 posvätil nový organ v našom chráme: „Od istého času sme zasypávaní veľkým množstvom tých najrozmanitejších synodálnych, generálnych, dištriktuálnych a seniorálnych zákonov, nariadení, stanov, úprav, predpisov,... a ani sám neviem, ako mám všetky tie ľudské ustanovizne pomenovať. V tej hromade ľudských zákonov akosi do zabudnutia začína prichádzať tá plnosť zákona, to kráľovské prikázanie lásky, bez ktorého sa v cirkvi nijak nezaobídeme. Kde je láska k Pánovi Ježišovi, tam je láska i k cirkvi, k rodine, k domácim viery, ba ku všetkým, ešte aj k nepriateľom... Pán Ježiš nám nikde nekáže, aby sme sa pre Neho, za Neho a v Jeho mene dohadovali, vadili, žrali, aby sme sa mučili, pálili, vraždili, ale aby sme o ňom svedčili. Nieкто mi možno povie: Ale, ale, načo také veci spomínaš? Veď inkvizícia a vraždy sa už nedejú, a keď sa kedysi diali, príčinou boli tie temné časy. Ja ale hovorím, že pod pláštikom náboženstva sa ešte stále deje mnoho zlého. A nech nikto neobviňuje časy z toho, čo časy nezavinili. Pretože čas je čas, ani zlý, ani dobrý nemôže byť. Ale ľudia, ktorí žijú v čase, sú buď zlí a zaslepení, alebo dobrí a múdri. A to iste uznáte, že nadovšetko v našej evanjelickej cirkvi je

nevyhnutne potrebná láska, znášanosť, trpezlivosť, spravodlivosť, zmierlivosť, krotkosť. Kde je živá viera, tam je i čistá láska. Vyžeňte túto lásku z cirkvi – nenahradíte ju celými bibliotékami ľudských zákonov, pretože láska sa žiadnym, ani tým najkrutejším ľudským zákonom nedá vynútiť. V cirkvi potrebujeme menej panovačnosti – ale viac úprimného bratstva, menej predpisov a zákonov – ale viac lásky a spravodlivosti, menej hrozby – ale viac znášanosťi, menej rozkazov – ale viac slušnosti, menej pýchy – ale viac pokory a skromnosti.“

Je takmer neuveriteľné, že slová vyrieknuté pred stoôsmimi rokmi opisujú našu situáciu tak presne a výstižne a obracajú náš pohľad k Tomu jedinému, kto môže naše bolesti a biedy liečiť a uzdraviť. K Nemu sa obracali naši predkovia a veru neboli zahanbení. Jemu spievali pieseň radosti i vďaky, pred Ním si vylievali srdce plné bolestí a sklamaní, ... a boli vypočutí.

Preto: Spievajte vďaku Hospodinovi... Pretože je to dobré. Ale tiež, pretože je to naša úloha, zvláštne poslanie. Aby sme boli ako ľudia viery speváckmi d'akovného zboru Pánu Bohu v tomto čase a mieste. Aby sa neozývala stále dookola len tá naša stará pesnička nespokojnosti, zábudlivosti, sebeckosti, nevďačnosti a náročnosti. Sestra seniorka vo svojom príhovore poukázala na miesto, kde sa stretávame – chrám Boží – je to miesto, kde počúvame Božie slovo. A aký by to bol chrám Boží bez kráľovského nástroja – organa, ktorý sprevádza spev a modlitby v ňom. Vlastne aký zvuk by mal byť počuť z kostola? Zvuk LÁSKY, POKOJA a RADOSTI. Vydávajme aj my svedectvo o živom láskavom Bohu. Aj my sa máme čistiť ako organ cez osobné pokánie, lebo každý jeden z nás je súčasťou zboru. Tak ako aj organ je spojený množstvom píšťal a vynikne najmä vtedy, keď všetky spoločne vylúdia tú nádhernú melódiu. V každom človeku je akord Božej lásky. Žíme s Bohom a učme sa od Neho. Po krátkom príhovore k veriacim vykonala sestra seniorka posviacku chrámového organu.

Na službách Božích si na svojho starého otca zaspomínal i jeho vnuk Jaroslav Chorvát: „Dnes, keď si v evanjelickom chráme v Adamovských Kochanovciach pripomíname 150. výročie narodenia Juraja Chorváta, rád by som Vám v krátkosti priblížil najdôležitejšie fakty zo života môjho starého otca a tiež pripomenul, čo znamenal pobyt mladého učiteľa Juraja na jeho pôsobisku v Kochanovciach. Juraj Chorvát sa narodil v Dolnom Srní 24. apríla 1862 v rodine vzdelaného osvieteného roľníka. Vo svojej autobiografii si Juraj takto s úctou a láskou spomína na svojho otca. Otec, keď ráno vstával už spieval spamäti nábožné piesne. Na jeho spev povstávali i ostatní, s nimi sa otec, kľaknúc ku stolu, z Transoscia alebo Zpěvníka pomodlil. Modlitba pred jedlom a

Jaroslav Chorvát

po jedle, ráno, na obed a večer nikdy nechýbala. V nedeľu musel som pri otcovi prečítať celú kázeň z Arndtovej postyľky. Od otca som sa naučil mnoho nápevov nábožných piesní, lebo otec svojim čistým hlasom vedel takmer každú zaspievať. Presne v tomto duchu vyrastal Juraj Chorvát v rodine s pevnou vierou a silným národným cítením. Z veršov samého Juraja sa o tom môžeme presvedčiť:

„...Veru smutné zprávy, keď si deti otcov
staré, dobré zvyky už zanechávajú:
čo pre týchto milé, vzácne, sväté bolo,
zvlášte Božie slovo, ľahko opúšťajú;
čímže sa už tešiť budú v súžbach svojich?
čímže vychovávať budú dietky svoje?
jaké ideále za cieľ ím postavia
keď útechy, viery, zľahka ich pozbavia? ...“

V roku 1872 poslal otec svojho syna Juraja na Slovenské evanjelické gymnázium do Turčianskeho sv. Martina, aby bol vychovaný pre cirkevnú službu. Poslať svojho jediného syna na štúdiá v tej dobe veru nebolo zvykom, veď syn sa mal starať o rodinné gazdovstvo. Žiaľ po dva a pol roku štúdií vtedajšia maďarská vrchnosť zatvorila posledné slovenské gymnázium. Bolo to smutné lúčenie so školou profesormi a spolužiakmi. 30. januára 1875 v krutej zime sa 98 žiakov a profesori, plačúc rozchádzajú domov so slovami: „Bože, jak to bolí, keď sa junač roztratí po tom širom sveta poli“.

Mladý Juraj pokračoval v štúdiách dva roky v Přerove, kde spolu s ním študovalo 35 slovenských žiakov. Maturoval na štátnom učiteľskom ústave v Modre v roku 1880. Slovenská mládež sa vracala z Čiech a Moravy na Slovensko nadchnutá pre národnostné – pokrokové – i sociálne ideály. Takýto vplyv zanechal hlbokú stopu aj v myslení mladého Chorváta, čo sa ukázalo v plnej šírke v jeho ďalšom živote.

Pre národnú buditeľskú činnosť a lásku k slovenčine bol počas svojho učiteľského pôsobenia viackrát prenasledovaný a suspendovaný. V očiach vrchnosti sa jeho činnosť javila ako panslavistická, teda vlastizradná. Za neohrozené správanie pri maďarizačnom procese uhorského školstva sa Chorvát dostáva do „Čiernej knihy“ spolu s 526 národovcami. Vavro Šrobár vo svojej knihe „Pamäti z rokov 1918-1920“ uvádza: „Tu vidíme, ktoré rodiny a osoby zostali verné svojmu národu, keď bolo na Slovensku veľmi zle, keď sa slovenskosť neodmeňovala, ale trestala“.

Ako mladý, no zrelý národovec nastúpil Chorvát do Kochanoviec k farárovi Pavlovi Royovi. Tu sa spoznal so svojou milovanou manželkou Katarínou Križkovou, dcérou cirkevného kurátora, Ondreja Križku. V Kochanovciach prežil prvé šťastné roky svojho manželstva, svoju lásku a celý život sa sem rád vracal. Narodilo sa im 12 detí, ale dospelého veku sa dožilo len sedem.

V Kochanovciach mu bol podučiteľom Ján Vávra. Na Jurka si takto spomína: „Tam sme našli v najlepšom priateľstve... Keď sa k niečomu rozhodol, menovite ak mal niečo zharmonizovať, od toho sa nedal odtrhnúť... Pracoval tiež na konštrukcii nového harmónia. Bola to závidenia hodná vytrvalosť!“

V Kochanovciach Chorvát učil starších žiakov sedem rokov. Jeho odchod na nové učiteľské pôsobisko je spojené hlavne s možnosťou hrať na lepšom organe. To bolo vždy dôvodom pri jeho zmene učiteľského pôsobenia. Svojou peknou hrou na organ pri súbehoch vždy zvíťazil nad ďalšími uchádzačmi. Tak postupne učil vo Veličnej, Brezovej pod Bradlom a na Starej Turej.

Nie raz však spomínal s láskou na Kochanovce. Často sa vracal ku svokrovcovi Križkovým a ako spomienku na pôsobenie vo Veličnej na Orave necháva preplaviť na pltiach drevenicu do Kochanoviec. Ešte dnes ju možno vidieť v záhrade a v starostlivej opatere rodiny Mikušatových.

Zaujímavé je, ako môj starý otec ťažko niesol biedu, ktorá postihovala všetkých roľníkov. Už dlhšie boli síce občania oslobodení od povinných robôt, ale nemali z čoho žiť. V tej dobe boli všetky role pánske. Kochanovským občanom pomohlo, keď barón Sekundorf roku 1905 predával svoj majetok. Kaštieľ so záhradou kúpil Juraj Chorvát a presvedčil kochanovčanov, aby si polia odkúpili. Tí sa obávali dlhov. Starý otec ich posmelil ku kúpe, obstaral pôžičku a podľa pozemkovej knihy im spravil dielny list. Polia, lúky a hora boli rozdelené na rovnakých 26 častí pričom každý dostal jeden diel. Roku 1912 kaštieľ Chorvát predal.

Celoživotným dielom Juraja Chorváta je Veľká partitúra ku Tranosciu a k Zpěvníku ev. a. v. cirkvi na Slovensku, ktorú vydal Spolok Transcius roku 1936 k 300. výročiu prvého vydania kancionála Cithara sanctorum. V nej vniesol do života svojej cirkvi a svojho národa sviežosť nábožných piesní. V partitúre zachytil ľubozvučnosť starých nápevov, melodicky ich upravil a harmonizoval. Pri viac ako 100 piesňach, ktoré nemali vlastný nápev, alebo ich nápev nebol primeraný zložil vlastný nápev s harmonizáciou do štvorhlasu. Vytváraním nových melódií chorálov, komponovaním kratších prelúdií, kadencií, postlúdií a medzihier obohatil spevný fond Transcius a Zpěvníka. Jeho nové nápevy a harmonizácie mali vzbudiť záujem o nábožnú pieseň, lebo vedel o výzve Žalmistu: „...spievajte Bohu, ospevujte Jeho meno...“, „...chváľte Ho strunami a pišťalou...“ (Žalm 68 a 150).

Ján Vávra k vydaniu životného diela - Veľkej partitúry napísal: „Veľká partitúra dokazuje, že Jurko Chorvát bol Bohom obdarený poeta angelicus“.

Na dôchodku v Kochanovciach v rokoch 1926-1928 na slová Martina Braxatorisa ev. farára v Senici (syn básnika Andreja Sládkoviča) skomponoval hudbu piesne „K trónu slávy Tvojej, Hospodine“ - „Hymnu ev. mládeže“. Dcéra Oľga spomínala ako sa táto pieseň tvorila v kancelárskej miestnosti farského úradu. Pri tvorení taktov otecko pochodoval po miestnosti, aby sa hymna mohla spievať aj za pochodu.

Spomínala tiež ako v kochanovskom ev. chráme zaviedol jej manžel Ivan Kolesár na Vianoce tradíciu spievať jeden z peknych vianočných nápevov od Juraja Chorváta „Plesej srdce mé s radostí“. Na Vianoce ju spievali ľudia pri otvorených dverách kostola s takým nadšením, že sa jej melódia krásne niesla dolu Považím. Roku 1927 vychádza „Spevník ev. mládeže,“ ktorý redigoval farár Ján Lichner. Juraj Chorvát skomponoval takmer celú hudobnú časť spevníka. Cieľom spevníka bolo rozšíriť spievaný repertoár pre prácu s mládežou, o slovenské duchovné piesne na slová slovenských básnikov.

Tu v Kochanovciach dokončil starý otec svoje celoživotné dielo a ako penzista pri harmóniu spomína na synov Juraja, Martinka a dcéru Želku, ktorých Pán v mladom veku k sebe povolal a pri týchto spomienkach tvoril a tvoril, hral a hral, tak že neraz vylúčil i slzy tým, ktorí sme načúvali jeho zbožnej a krásnej hre.

Chorvátova Veľká partitúra si získala veľkú obľubu, bola 20 rokov prvou úplnou tlačenou partitúrou, ktorá obsahovala nápev a harmonizáciu takmer ku každej piesni Cithary sanctorum. Je až neuveriteľné, že na harmonizácii tak veľkého diela pracoval Juraj Chorvát sám. Jeho životné krédo bolo:

„Základom umenia je viera...

...ja verím, že my, ktorí oslavujeme

Boha spevom a hudbou, i tam

vo večnosti tým istým oslavovať

Ho budeme“

Juraj Chorvát sa, žiaľ, nedožil vydania svojej celoživotnej tvorby. Zomrel 13. júna 1934. Želal si, aby bol pochovaný v Kochanovciach. Ak sa pristavíme pri jeho hrobe, spomeňme si naňho, ako na učiteľa – kantora – skladateľa – národovca a prečítajme si v mramore vytesané slová piesne, ktorej slová napísal Dr. Štefan Krčméry a nápev a harmonizáciu k nej zložil Juraj Chorvát: Keď ťa zmorí žitia zhon, Tu spočinieš napokon, Tu v zátiší sa utíši boj a práca, stesk a ston, Tu spočinieš napokon...“

Po skončení služieb Božích sme položili veniec vďaka k hrobu Juraja Chorváta a spoločne zaspievali pieseň z evanjelického funebrálu č. 41 – Keď ťa zmorí žitia zhon ...

*Nad hrobom
Juraja Chorváta*

Organový koncert

Ako poďakovanie Pánu Bohu za požehnanie a zdar pri generálnej oprave organa, ale tiež z vďaky a pre radosť všetkých, ktorí akokoľvek pomohli a prispeli k tomuto dobrému dielu sa v **nedeľu 22. júla** popoludní konal organový koncert v našom kostole. Vystúpili a svoje dary na ňom predviedli Marián Muška – organ, Peter Burica – trubka, Martin Augustín- organ, Ingrid Peťkovská – flauta, Silvia Augustínová- flauta.

V programe zazneli známe i menej známe diela: J.S. Bach – Toccata d-mol, Menuet, Pastorale, 3. a 4. časť; J.S. Bach, Ch. Gounod - Ave Maria; Jeremiah Clarke - Trumpet voluntary; Domenico Zipoli – All' Elevazione; Ladislav Daniel – Menuet na českú ľudovú pieseň; Pietro Locatelli – Largo zo Sonáty VIII.; Róbert Schumann – Snenie; Leon Boelmann – Toccata z Gotickej suity

Počas koncertu brat Marián Muška niekoľkými slovami opísal vývoj organa od najjednoduchšej formy až po súčasné koncertné kusy, k ovládaniu ktorých slúžia počítače. Podrobnejšie tiež predstavil náš organ, jeho zloženie, ale tiež priebeh generálnej opravy a rekonštrukcie. Aby však nezostalo len pri slovách, predstavil nám náš organ vo všetkých jeho podobách pri skladbe Organové mozaiky (improvizácia na organ v Adamovských Kochanovciach).

Aj keď v našich myšliach bola pri príprave koncertu obava, či bude dostatok poslucháčov, veď predsa len organová hudba patrí medzi tie náročnejšie, zažili sme príjemné prekvapenie. V kostole bolo len málo voľných miest, čo osobitne vyzdvihol i brat Muška.

Ďakujeme všetkým účinkujúcim za príjemné popoludnie strávené pri zvukoch hudby, ktorá nás všetkých spája. Snáď najlepším zhodnotením týchto chvíľ sú viaceré otázky, ktorých obsah je spoločný: Kedy opäť pripravíme podobný koncert v našom kostole?

Účinkujúci na organovom koncerte

Biblický tábor mládeže

Perzská tlač, od Indie až po Kúš. Týmito slovami sme sa riadili pri štúdiu Bible na biblickom letnom tábore v Chochoľnianskej doline. V dňoch **23. – 27. júla** sme podrobne prebrali jednu z historických kníh Starej zmluvy, knihu Ester. Dozvedeli sme sa nové poznatky o panovaní kráľa Ahasvéra, pričom si každý mládežník vyrobil vlastný časopis s názvom Perzská tlač, kde sme mali stručne popísaný každý príbeh z knihy Ester. Vo voľných chvíľach sme utvrzovali naše vzťahy pri spoločných hrách, pri prechádzke prírodou a pečením koláča Hamantaschen. Všetci sme sa tešili na spoločnú opekačku, no počasie nám žiaľ nevyšlo, ale už teraz veríme, že budúci rok nám Pán dopraje lepšie počasie a stretneme sa s našimi bratmi a sestrami pri ohnisku v Chochoľnianskej doline.

Mládež pátra v lese

† 27. júla zomrel **brat Ján Kubis** z Chochoľnej – Velčíc, syn Michala Kubisa a Anny r. Martinkovej, vo veku 63 rokov. Na poslednej ceste ho odprevadila manželka Viera, synovia Miroslav a Ján, dcéra Viera s rodinami.

August 2012

Ivan Miškech a Erika Bartalová, obaja z Chochoľnej - Velčíc uzavreli manželstvo 4. augusta. Nech sú novomanželia vo svojej láske vytrvalí ako je Boh vytrvalý vo svojej láske k nám.

Manželia Miškechovi

† Dňa 6. augusta vo veku 54 rokov zomrela **sestra Jana Mitánová** r. Malíková z Chocholnej – Veľčíc, dcéra Jána Malíka a Pavlíny r. Jakubcovej. Do Božej milosti ju poručil manžel Milan, syn Peter a dcéra Lenka s rodinami.

† **Brat Ivan Šikuda** z Melčíc – Lieskového, syn Jána Šikudu a Anny r. Pavlíkovej, zomrel 7. augusta vo veku 55 rokov. Rozlúčila sa s ním manželka Janka, dcéry Martina a Jana.

Zborové presbyterstvo

Dňa 8. augusta sa o 18.30 v zborovom dome zišli členovia presbyterstva na ďalšom riadnom zasadnutí. Po zaspievaní piesne ES č. 458 a čítaní slov z Písma svätého vyprosili brat farár v modlitbe požehnanie pre celé rokovanie. Na úvod sa vykonala kontrola uznesení z predchádzajúceho zasadnutia. S firmou Telefónica Slovakia s.r.o. bol podpísaný dodatok k nájmovej zmluve. Firma vykonala na základe dohody čistiace práce vo veži a povale kostola. V dňoch 22.5. – 23.6.2012 bola zrealizovaná rekonštrukcia fasády fary firmou PROFI – Peter Vančo v celkovej sume 15.296 € Rozpočet bol dodržaný. Zatiaľ na fare nie je dokončená oprava prístupového chodníka, ktorú prisľúbil vykonať so svojou firmou Ing. Roman Hill začiatkom augusta 2012. Rozpočet na opravu 814,- EUR. Z predchádzajúceho uznesenia sa plní priebežne úloha oprava plota za kostolom od rodinného domu Zaťkových. Nakoľko múrik je v dezolátnom stave, musí sa zbúrať a nahradiť sa pletivom.

Zborové presbyterstvo schválilo príspevok na plánovaný detský tábor vo výške 200 €. Na základe návrhu sestry Wilkinsonovej bola schválená kúpa nového kombinovaného sporáka na faru.

Zborový farár ďalej informoval o stave vonkajšej omietky na zborovom dome v časti zasadačky od suseda Hájnika. Omietka je z dôvodu vlhkosti odutá a opadáva. V tejto časti nie je izolácia proti vode. K uvedenému bodu bolo vznesených viacero pripomienok, a preto bola rozprava ukončená a navrhnuté prerušenie rokovania v tejto veci do mimoriadneho zasadnutia, ktoré sa uskutočnilo 15. augusta o 18.30 hod. v zborovom dome.

Na tomto zasadnutí bol schválený návrh firmy Pamiatkostav, ktorá odporučila najskôr odstrániť vonkajšiu omietku po výšku vnútornej podlahy a následne vyhodnotiť ktorý spôsob z možných riešení je najvhodnejší. Počiatočný návrh tzv. falošného múra sa po ohľadke skutočného stavu ukázal ako nevhodný a po vysušení prirodzenou cestou bola navrhnutá kombinovaná omietka.

Zasadnutie zborového presbyterstva bolo ukončené modlitbou.

* **Katarína**, tretia dcéra Petra Horňáka a Elišky Horňákovej r. Pélyovej bola pokrstená 12. augusta.

Detský biblický tábor, alebo pobyt na Ostrove pokladov

V dňoch **20. – 25. augusta 2012** sme pre deti z nášho cirkevného zboru pripravili denný tábor, ktorého hlavná téma boli poklady.

Počas jednotlivých dní sme deťom ukazovali rôzne poklady, ktoré človek od Boha dostal, ale hovorili sme aj o pokladoch, ktoré má Boh. Všetky poklady sme deťom predstavovali skrze Ježišove podobenstvá.

Prvým pokladom pre človeka je samotný Boh, ktorý nás stvoril a ďalej riadi naše životy, ak mu to dovolíme. Rozprávali sme si Podobenstvo o dvoch staviteľoch a samotné deti si vďaka rôznym aktivitám mohli vyskúšať, že dom postavený na skale vydrží oveľa viac ako ten na piesku a prežije aj tú najväčšiu búrku. Tak aj my, ak máme život postavený na Bohu, prekonáme všetky problémy a prekážky. Druhým pokladom je Božie slovo, ktoré je pre nás akousi mapou. Ukazuje nám správny smer a cestu, po ktorej máme kráčať. Rozprávali sme si Podobenstvo o rozsievачovi a hovorili sme o tom, aké dôležité je, aby semienko padlo na úrodnú pôdu. Ale to nestačí. O rastlinku, ktorá zo semienka vyrastie, sa treba starať. Potrebuje slnko, vodu, hnojivo. Rovnako aj Božie slovo musí človek nielen počúvať, ale musí podľa neho aj žiť, aby rovnako ako tá rastlinka, mohol jedného dňa priniesť úrodu.

Tretím pokladom sú rôzne talenty, hrivny, schopnosti, ktoré sme od Boha dostali, aby sme Mu mohli slúžiť a pomáhať budovať Jeho kráľovstvo. Na vysvetlenie tohto pokladu sme použili Podobenstvo o talentoch.

Štvrtý poklad, o ktorom sme hovorili je poklad Boží a je to každý hriešnik, ktorý sa túži vrátiť z nesprávnej cesty a volá Boha o pomoc. Ten ho hľadá rovnako ako pastier v Podobenstve o stratenej ovci.

Posledné podobenstvo, ktoré sme si hovorili, je to O poklade a perle. Toto podobenstvo nám hovorí o dvoch pokladoch. Pre človeka je pokladom Božie kráľovstvo, ktoré musí hľadať a vzdať sa všetkého, aby ho získal. Odmena však predčí všetko to, čo musel človek obetovať. Rovnako je však pre Boha pokladom každý jeden človek, pre ktorého sa On všetkého vzdal. Zaplatil za neho tým najdrahším čo mal, vlastnou krvou.

Tohoročný tábor sme mali spestrený divadelným predstavením Expedícia Dávid z repertoáru divadla des Jano. Predstavenie bolo pre deti urobené veľmi zábavnou formou a zaujalo ich o to viac, že sa do neho mohli zapájať.

Spestrením tábora bol aj výlet, počas ktorého sme navštívili hrad Červený kameň a jaskyňu Driny.

Všetci, ktorí sme sa podieľali na príprave a realizácii tábora ďakujeme Pánu Bohu, že nám dáva dary pripravovať takéto projekty. A že to malo zmysel môžeme vidieť každú nedeľu, keď pred oltárom stojí viac detí, ktoré túžia po Bohu a po Jeho slove.

Chvilka bez pohybu na detskom tábore

September 2012

Začiatok školského roka

Zdá sa, že len nedávno sa skončil jeden školský rok a v prvú septembrovú nedeľu sme opäť prosili o požehnanie do toho nového. Prázdniny ubehli ako voda a škola sa znova hlási o slovo.

V 13. nedeľu po Svätej Trojici, 2. septembra sme prosili o požehnanie nielen pre deti, ktoré po prvýkrát prekročia prah škôlky či veľkej školy, ale pre všetkých žiakov, študentov, pedagógov, jednoducho pre všetkých, s ktorými je školský rok bytostne spätý. Milo nás privítali deti z besiedky, ktoré si prišli po požehnanie. Pred oltárom utvorili „nádherný stravec“. Niektoré sa do školy veľmi tešili. Pre tie deti, ktoré by sa ešte boli potešili pár dňom voľna mal brat farár potešujúcu správu, že o 10 mesiacov sú tu opäť prázdniny.

Brat farár vo svojej kázni vystríhal pred lenivosťou slovami z knihy Príslovia: „Lenivec, choď k mravcovi, pozoruj jeho cesty, aby si zmúdreľ. Hoci nemá kniežatá, ani dozorcú, ani panovníka, chystá si v lete svoj chlieb, v žatve zbiera potravu. Dokedy budeš vylihovať, lenivec? Kedy vstaneš zo svojho spánku? Ešte trochu pospať, ešte trochu podriať, trochu ruky zložiť a ležať – tvoja chudoba ťa prepadne ako tulák a nedostatok ako ozbrojenec.“ Pr 6, 6-11

Každý z nás má sklony k lenivosti – teraz nie, neskôr, množstvo výhovoriek. Nastavme si však Božie zrkadlo a uvidíme, čo nám práve nejde. Pracovať máme, pretože to má význam a zmysel a nie preto, že na nás niekto dozerá. Myslime na budúcnosť: „Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude Vám pridané.“ Mt 6, 3.3

† Dňa 15. septembra zomrel vo veku 81 rokov **brat Jaroslav Sulo** z Chocholnej – Velčíc, syn Jána Sulu a Anny r. Chlapíkovej. Lúčila sa s ním manželka Pavlína, synovia Jaroslav a Peter s rodinami.

† **Sestra Emília Sulová** r. Blašková z Chocholnej - Velčíc, dcéra Ondreja Blašku a Zuzany r. Meravej – Galovskej, zomrela 17. septembra vo veku 82 rokov. Na poslednej ceste ju odprevadila dcéra Jarmila a syn Vladimír s rodinami.

† Dňa 18. septembra zomrel vo veku 77 rokov **brat Milan Ondris** z Chocholnej – Velčíc, syn Štefana Ondrisa a Zuzany r. Kallovej. Rozlúčila sa s ním manželka Anna, syn Milan a dcéra Ivona s deťmi.

Manželia Motolovi

22. septembra uzavreli manželstvo **Michal Motola a Katarína Ondreičková**, obaja z Hôrky nad Váhom. Prajeme im, aby ich spoločná cesta bola stále plná úžasu, radosti a vďaky jedného za druhého.

V rovnaký deň uzavreli manželstvo i **František Hajduk z Košíc a Michaela Adamčiová** z Chocholnej - Velčíc.

Láska nie je ľudský vynález. Ved' ako by aj človek mohol vymyslieť niečo, čo nedokáže ani veľmi dlho zvažovanými slovami popísať. Nech teda láska, ktorá prišla od Boha a ktorá priviedla muža k žene aj týchto novomanželov spája po všetky dni ich spoločného života.

Manželia Hajdukovi

* **Tomáš Križko**, druhorodené dieťa Juraja Križku a Miroslavy Križkovej r. Kolarovskej bolo pokrstené 16. septembra.

* Druhý syn Juraj Adaška a Martiny Adaškovej r. Pavlíčkovej **Ondrej Adaška** bol pokrstený 23. septembra.

Pamiatka posvätenia chrámu alebo narodeninová nedeľa

17. nedeľu po Svätej Trojici, 30. septembra by sme mohli nazvať i narodeninovou nedeľou. Na službách Božích sme si pripomenuli 228. „narodeniny“ nášho kostola. Sme radi, že sa tu môžeme v našom chráme pravidelne stretávať na službách Božích a prežívať úžasne spoločenstvo s Pánom. Stretávať bez rozdielu veku, od tých najmenších až tých skôr narodených. Túto slávnostnú chvíľu umocnilo aj vystúpenie zborového spevokolu piesňou Sláva Ti Všemocný.

Keď uzieme medzi piesňami na službách Božích tú s číslom 289 vždy nám srdce zaplesá. Tešíme a ďakujeme Bohu, že nám dáva prežiť radostné chvíle s

Sláva Ti všemocný ...

tými, ktorí sa chcú o ne podeliť. „Bože a Otče, do ruky Tvojej, s dôverou vkladáme dieťa svoje, tento dar, ktorý si z lásky nám dal, prosíme by si ho ochraňoval...“

* Vytúžené a vymodlené dieťa manželov Peťkovských prijalo sviatosť svätého krstu a my sme boli pritom, takže si dovoľím povedať, že táto nedeľa bola skutočne narodeninová. Ďalší člen nášho zboru mal svoje narodeniny, veď i krst považujeme za dôležitý deň v našom živote. Prajeme našej **malej sestre Arianke** nech ju i jej najbližších požehná a ochraňuje Boh Otec, Syn a Duch Svätý.

Arianka Peťkovská

Október 2012

Zlatá confirmácia

18. nedeľu po Svätej Trojici, 7. októbra môžeme nazvať okrem slávnostnej aj zlatou nedeľou. Veď sme si s 33 bratmi a sestrami pripomenuli 50. výročie ich konfirmačného sľubu. Tak ako v roku 1962, aj po päťdesiatich rokoch prišli v sprievode zborového farára i dozorcú do chrámu, len s tým rozdielom, že tentokrát to bolo bez trémy a bez obáv z nezvládnutia niektorej z konfirmačných otázok.

Brat farár sa jubilujúcim konfirmandom prihovril slovami apoštola Pavla,

ktoré napísal Kolosenským kresťanom: „Preto ako ste prijali Krista Ježiša, Pána, v Ňom žite, zakorenení a budovaní v Ňom i upevňovaní vierou, ako ste boli vyučovaní, a rozhojňujte sa v dobrorečení“ Kol 2, 6-7.

Apoštol oslovuje tých, ktorí prijali Pána Ježiša Krista. K svojmu krstu sa hlásime, boli sme konfirmovaní – veríme v Ježiša Krista. Pred Bohom máme svoju hodnotu, svoju cenu. Pán Boh sa pre nás obetuje. Nás nie Kristus prijal, ale my sme prijali Krista – tento vzťah má byť obojstranný. Nielen Boh sa sklonil ku mne, ale i ja mám Boha prijať do srdca. Svet je dnes plný rozličných vplyvov, mocností, ktoré si robia nárok na nás. Budeme kráčať s Bohom, alebo pôjdeme inou cestou? Tak už raz sa rozhodnite koho chcete milovať i o tom je jedna z našich krásnych piesní. Kresťanská viera môže na pohľad vyzeráť dobre, ale skutočne môže byť prázdna, je to len viera, ktorá obsahuje len splnenie liturgických pravidiel...

Apoštol píše o živote s Kristom v celom svojom liste Kolosenským kresťanom. Ide o život v pravde a láske. Žiť s Ježišom Kristom je len držať sa jeho slova. Nežijem len tak, ako to okamihy môjho života prinesú, ale je to vidieť komu patrí – žiť podľa Ježiša Krista.

Spomienka na konfirmáciu pred 50-mi rokmi, vyznanie viery a prijatie do spoločenstva cirkvi. Mnohé sa dnes zmenilo. No jedno zostáva nemenné Ježiš Kristus – včera, dnes i zajtra. On je stále ten istý, je stále s nami a prináša nám novú nádej. Je to veľa mať nádej a pevný základ života.

Za jubilujúcich konfirmandov sa prihovoral a poďakoval brat Vladimír Misároč. 50 rokov je dlhá doba v živote ľudskom. Hoci už mnohým čas postriebрил vlas, telo práca znavila a mnohých nemoc poznačila. Viere však čas ani po rokoch neublíži. Pretože viera v Boha nestarne, ale práve s pribúdajúcimi rokmi vzrastá. Hoci boli chvíle, keď sa od viery vzdialili. No dobrý Pán sa ich však nevzdal, i keď boli roztratení po svete, nestratili sa. Veď od krstu patrili pod ochranu nášho nebeského Otca. Niektorí z konfirmandov boli domáci, iní na návšteve v svojom rodisku, ale aj tak všetci boli doma! Doma pred oltárom chrámu Božieho, v dome nášho Hospodina. On nás svojím čistým slovom pozýva k sebe každú nedeľu, či vo sviatok. Vo svojom príhovore nezabudol zaspomínať i na brata farára Alberta Predmerského odpočívajúceho v Pánu i ďalších bratov a sestry, ktorým nebolo dopriať, aby sa tejto vzácnej chvíle dožili.

Konfirmandi po službách Božích spoločne trávili chvíle v zborovom dome, kde spomínali na svoju mladosť i chvíle ktoré spolu prežili. Každý na pamiatku dostal Rozpomienku na konfirmáciu a nechýbala ani spoločná fotografia z 23. apríla 1962 so želaním, aby naďalej pamätali na vyznanie viery v trojjediného Pána Boha a sľub vernosti našej cirkvi. Milostivý a milosrdný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista udeľ vám Ducha Svätého, aby prebýval vo vašich srdciach, osvecoval, posväcoval a udržiaval vás v pravej viere až do skonania a raz uviedol do večnej slávy.

Stretnutie pokračovalo spoločným posedením jubilujúcich v zborovom dome. Zazneli na ňom mnohé slová spomienok, radosti zo stretnutia a nechýbala ani báseň v podaní **sestry Olgy Kusendovej**:

Cesta k tesnej bráne

Keď na Ceste života stojíš,
a nevieš kam ísť máš.
Keď neznáma sa bojíš,
a vodcu by si chcel/ chcela mať.
Rozhodni sa!
Či do Ježišovej teplej dlane,
vložíš svoju hriešnu dlaň.
Ty však veriť neprestaň!

On je Cesta, Pravda, Život.
Cesta, ktorou ťa až k tesnej bráne vedie.
Cesta, ktorou kráčal len On sám.
Vie dobre, čoho sa Tvoja duša ľaká,
no On ťa povedie a pôjde s tebou,
len sa spoľahni Naň!

Keď si vytýčený cieľ v živote nedosiahol/
nedosiahla,
po ktorom tvoja duša túžila,
ani utíšenie v srdci neprichádza.
Nezúfaj a nesmúť – len Jemu ver
a celým srdcom upriam sa Naň.
A nájdeš pokoj, lásku, mier.

Až raz sa Tvoj život ku sklonku nachýli
a ty budeš na rázcestí stáť,
upri oči k nebesiam, nemusíš sa báť.
Veď On ťa povedie a dovedie
až k tesnej bráne. Raduj sa sestra, brat.
Oslavuj meno Ježišovo, pokor sa,
klaňaj,
Len v Jeho lásku veriť neprestaň.

Spomienka na konfirmáciu po 50 rokoch

† **Brat Milan Vetrák** z Ivanoviec, syn Jozefa Vetráka a Kataríny r. Martišovej, zomrel dňa 13. októbra vo veku 80 rokov. Lúčila sa s ním sestry Elena, Irena, Anna, Eva a brat Ľubomír s rodinami.

Pod'akovanie za úrody

V 19. nedeľu po Svätej Trojici, 14.októbra sme na službách Božích ďakovali za všetko, čo sme dopestovali vo svojich záhradách, na svojich poliach. Svedčil o tom aj slávnostne vyzdobený chrám. Vzhľadom na to, že sme často reptali, že veľa prší a z úrody nebude nič, či naopak s'ťažovali sa na páľavu slnka, nám Pán požeňnal a nadelil hojnú úrodu. V dnešnej dobe všeobecne málo ďakujeme. Boh však sýti dobrými vecami náš život a my si to často ani neuvedomujeme. Príležitosťou poďakovať Bohu za všetky Jeho dary však nie je len sviatok Pod'akovania za úrody, ale každý deň, keď sadáme k prestretému stolu a každý večer, keď si spomenieme na všetko, čo sme počas dňa prežili. Tak to vyznal aj žalmista: „Dobroreč, duša moja, Hospodinovi a nezabúdaj na žiadne Jeho dobrodenia! On odpúšťa ti všetky tvoje viny. On uzdravuje všetky tvoje choroby. Život ti vykupuje z hrobu, venčí ťa milosťou a milosrdenstvom. Život ti sýti dobrými vecami, mladosť tvoja sa obnovuje ako orol.“ (Ž 103, 1-5)

* Neďakovali sme však len za dary zeme, ale ďakovali aj za to, že sme mohli byť účastní krstu svätého a tešiť sa spolu s rodičmi a krstnými rodičmi malej Laury Kvasnicovej. Nech aj našu malú sestru Lauru na jej cestách sprevádza a ochraňuje náš všemohúci a láskavý Pán.

† Dňa 26. októbra zomrela vo veku 91 rokov **sestra Katarína Blašková** r. Šulková z Horného Orechového, dcéra Jána a Kataríny Šulekových. Na poslednej ceste ju odprevadil manžel Ondrej a synovia Milan, Jaroslav a Ján s rodinami.

November 2012

Pamiatka zosnulých

Prvé novembrové dni veriaci i neveriaci ľudia, všetci bez rozdielu spomínajú na svojich zosnulých. Cintoríny nikdy nie sú tak preplnené a plné života, ako práve v tieto dni. No ako mnoho iných sviatkov, i tento mnohí prežívajú akosi „automaticky“. Cesta na cintorín, polozenie kvetov, zapálenie sviece a rýchly presun na ďalší cintorín – veď zosnulých je v každej rodine veľa. Náhlenie a nedostatok času sa prejavil už i v tom, ako si spomíname na svojich rodičov, starých rodičov, bratov, sestry, priateľov,...

K spomienke na našich zosnulých už tradične patria i ekumenické služby Božie, ktoré sa konali **1. novembra** postupne na cintorínoch v Chocholnej, Adamovciach, Melčiciach a Ivanovciach. Každý, kto chcel spomaliť, zamyslieť sa nad vlastnou smrteľnosťou pri počúvaní Božieho slova sa mohol zastaviť a prežiť túto spomienku inak ako stále uponáhľanejší svet okolo nás.

Tajomný pokoj vecí

Je ťažké nepamätať si poéziu Milana Rúfusa. Je ťažké nepamätať sa na jeho odchod spomedzi nás.

Preto sme si i my pripomenuli dielo tohto úžasného poeta v piatok **9. novembra** v divadle Jána Palárika v Trnave. Rúfusov svet bol svetom jemne prúdiacich „zmyslov“ jeho básní, ktoré aj keď hovorili kruté a neľútostné pravdy, chlácholili podstatou – jadrom nehy v nich vždy pevne ukotvenej. Neobyčajne pravdivo na dnešnú dobu spracoval režisér a autor inscenácie Viktor Kollár dielo Milana Rúfusa – Tajomný pokoj vecí. Bežný až banálny príbeh dnešných uponáhľaných rodín – najprv veľká láska, potom chladný rozchod a veľké utrpenie detí z prázdna, ktoré po rozpade rodiny zostáva. Malá Barborka sa utieka k hrám s anjelmi a do rozprávok, tento príbeh je plný detského náreku. Symbolistická scénografia, precízna práca hercov so slovom a presne „dávkovaná“ hudba zmiernili ťažobu výpovede, no v sále i tak ku koncu šuchotali vreckovky z papiera...

Ako inak možno poďakovať veľkému poetovi, ak nie básňou. Preto sme si po predstavení vypočuli ďakovnú báseň sestry Emílie Bátovskej, ktorú napísala v deň úmrtia Milana Rúfusa. Prežili sme skutočne neopakovateľný a nádherný večer v divadle Jána Palárika v Trnave.

Milan Rúfus: Modlitba za rodičov

Pane, ktorý si na nebi,
zachovaj všetkým deťom mamy.
Nech ako cesto na chlebič
im rastú v teple pod rukami.
Podaruj deťom otecka
na každý deň,
nie iba na včera.
Bez otecka je ovečka
zatúlaná a bez pastiera.
Zachovaj nám ich obidvoch,
veď dve ruky od Teba máme.
Dve rúčky deťom stvoril Boh:
pre ocka jednu,
druhú mame.

Naše spoločenstvá

Zborový spevokol

Túžbu oslavovať Hospodina piesňou má v našom zbere 18 sestier a bratov. Stretávajú sa pravidelne, okrem dvoch prázdninových mesiacov, každý štvrtok v zborovom dome. Snaha rozšíriť rady spevokolistov pozývaním je však neúspešná. Najčastejšie odpoveďou sú totiž slová: „Nemám čas. Ja neviem spievať.“ Vďaka Bohu za tých, ktorí nemajú strach použiť svoje obdarovania pri speve nábožných piesní a aj keď nemajú viac času a menej povinností ako iní, využijú ho práve týmto spôsobom. Aj vďaka tomu sa počas uplynulého roku podarilo nacvičiť a vystúpiť s jedenástimi piesňami. Na Štedrý večer spieval zborový spevokol spoločne s mládežou pieseň „Celý život“. Na druhý deň počas slávnostných služieb Božích vystúpil s piesňou „Utíchli roviny judské“ a poslednýkrát počas vianočného obdobia spievali na Nový rok „Ako sa predivne premenil život môj“. Do pôstneho obdobia sme v 1. pôstnu nedeľu vstúpili s piesňou „Nikto nemiluje ako Ježiš“. Veľkopiatočné pašiové služby Božie spevokol doplnil piesňou „Blízko kríža“ a radosť zo vzkriesenia nášho Spasiteľa znela vo veľkonočné ráno aj v piesni „Spievaj Pánovi“. V 1. slávnosť svätodušnú zaznela v kostole pieseň „Pane, chcem byť dobrý kresťan“ a zborový spevokol vystúpil i v bezslávnostnej časti cirkevného roka, a to na Pamiatku posvätenia chrámu s piesňou „Sláva Ti, všemocný“ a na Pamiatku reformácie „V bludišti sveta“. Počas roka prijal náš spevokol pozvanie spievať na svadbe Pavla Marcináta a Viery Šebeňovej dňa 21. apríla a vystúpil s piesňou „Jak pekne je v manželstve žiť“ a pri ekumenických službách Božích na cintoríne v Adamovciach dňa 1. novembra zaspieval pieseň „Keď ťa zmorí žitia zhon“.

Prijmite, prosím, i túto informáciu o zborovom spevokole ako osobné pozvanie do radov našich spevokolistov, aby sme spoločne oslávili nášho nebeského Otca nábožnou piesňou z hĺbky našich srdc.

Biblická hodina

Prameňom našej viery je Písmo sväté. Kde inde hľadať odpovede na mnohé otázky, ktoré sa v našich myšliach rodia pod nátlakom, ktorému je vystavená naša viera v dobe, ktorá hľadá len ľahké a pre človeka lákavé odpovede. Poznať Božiu vôľu zjavenú v Biblii je cieľom pravidelných Biblických hodín, ktoré sa v našom cirkevnom zbere konajú medzi sviatkom Podakovania za úrody a Veľkou nocou.

V uplynulom cirkevnom roku sme sa stretávali pravidelne v utorok o 17.30 hod. v zborovom dome a prvá biblická hodina bola 18. októbra 2011. Na dvadsiatich stretnutiach sme postupne študovali starozmluvnú knihu Nehemiáš a Žalmy 13,27,34,35,51,98,103. Priemerne sa štúdia Biblie zúčastňovalo 8 sestier a prítomnosť muža, samozrejme okrem brata farára, bola skôr výnimočná.

Neexistuje žiadna podmienka, ktorá by vymedzovala účasť na Biblickej hodine a dokonca ani výnimočné poznanie Písma svätého. Veď všetci spoločne kráčame po tej istej ceste spoznávania Božieho slova, na ktorej sa vzájomne povzbudzujeme a pomáhame si porozumieť tomu, čo je nám nezrozumiteľné.

Stretnutia nad Božím slovom pokračujú od 17. októbra 2012. Stretávame sa v stredu o 17.30 hod. v zborovom dome a študujeme 1. knihu Samuelovu. Radi Vás medzi sebou privítame.

Detská besiedka

Deti sú našim pokladom a od útleho veku by sme ich mali viesť nielen k láske a úcte k rodičom, svojim blízkym, ale aj láske k Pánu Bohu a vďake za všetko, čo z Jeho milosti máme. Tretie Božie prikázanie nám hovorí: „Pamätaj, že máš sviatočný deň svätiť!“ Nedeľa je pre mnohých Božím dňom, ktorý chcú svätiť. A to nielen dospelí ale aj deti. Každú nedeľu v čase hlavných služieb Božích sa majú možnosť stretávať všetky deti, ktoré majú svoje srdiečka úprimne otvorené pre nášho Pána.

Nedeľnú besiedku navštevuje 20 až 25 detí. V prvej časti sa deti zúčastňujú úvodu služieb Božích a po udelení požehnanie od brata farára spoločne so svojimi vedúcimi odídu do zborového domu. Keďže na detskej besiedke sa stretávajú deti vo veku od dvoch do trinásť rokov, z tohto dôvodu sa delia na dve skupiny – staršie deti a mladšie deti. Tí najmladší „besiedkari“ sú sprevádzaní na spoločenstve svojimi rodičmi.

Biblia je pre nás prameňom, odkiaľ čerpáme vzácne príbehy, ktoré nesú osobité poslanstvo pre život každého z nás. Aj v tomto školskom roku 2012/2013 pokračujeme vo výklade biblických príbehov zo Starej zmluvy, ktoré sú prispôbené tak, aby boli prijateľné a pochopiteľné pre všetky deti. Naše spoločné stretnutia sú založené na spoznávaní slova Božieho, spievaní nábožných piesní. Náš veľký skladateľ nábožných piesní, Juraj Tranovský, povedal: „Dvakrát se modlí, kdo zpíva, jen když srdce pri tom býva“. Nábožné piesne sú prejavom našej viery a preto i my ich spevom oslavujeme nášho Pána. Pri spoločných modlitbách vyslovujeme Pánu Bohu svoju vďaku, prosby i radosti. Počas besiedky sa zo zborového domu často ozýva detský smiech a krik, pretože okrem iného máme pre deti pripravené aj rôzne hry, súťaže, tvorivé aktivity, ktoré im pripomenú daný biblický príbeh z lekcie.

Tento rok po prvýkrát sa deti na nedeľnej besiedke stretávali aj počas letných prázdnin. Počas školského roka sa väčšinou tešia na prázdniny napr. jarné, veľkonočné, letné atď. V minulých rokoch sa v čase letných prázdnin deti na besiedke nestretávali. Mali jednoducho tak ako v škole prázdniny. Ale existujú prázdniny bez Pána Boha, keď Jeho prítomnosť pociťujeme každý deň, vždy a všade? Odpoveď je asi každému známa a preto padlo rozhodnutie, že umožníme

deťom aj počas školských letných prázdnin nasýtiť a potešiť ich detskú dušu. Po prázdninách sa na deti tešili ich noví vedúci besiedky. Sme vďační Pánu Bohu za všetkých rodičov, starých rodičov, ktorí privádzajú svoje deti na nedeľnú besiedku a uvedomujú si zodpovednosť za ich duchovnú výchovu, podporujú ich vo viere v nášho Pána. Veríme, že zmysel týchto stretnutí sa skôr, či neskôr odzrkadlí v ich živote, v jeho smerovaní a hodnotách. Dúfame, že semienka viery, ktoré sa snažíme rozsievať do ich krehkých srdiečok padnú na úrodnú pôdu a prinesú úžitok v podobe správania a konania podľa slova Božieho.

Klub Nikodém

Toto spoločenstvo vzniklo ako odpoveď na túžbu stretávať sa aj mimo služieb Božích, spoločne študovať Božie slovo a zdieľať svoje názory, skúsenosti, starosti a radosti. Je určené všetkým, ktorí už opustili rady mládeže a ešte nezačali chodiť na stretnutia Spoločenstva evanjelických žien, (vítaní sú aj muži), alebo ich tieto spoločenstvá dostatočne nenapĺňajú.

Stretávame sa jedenkrát do mesiaca a hoci nás nie je veľa, veríme, že pre každého, kto príde medzi nás, je toto stretnutie požehnaním. Na stretnutiach študujeme príbehy rôznych biblických žien. Pozeráme sa na ich životy z rôznych pohľadov a niekedy sa nám zdá byť až neuveriteľné, že ženy pred mnohými rokmi mali rovnaké problémy, ťažkosti, ale aj radosti, aké prežívame my v dnešnej dobe.

Niektoré museli bojovať s pocitom menejcennosti, iné bojovali za svoju lásku. Lótova žena tak veľmi túžila po živote medzi ľuďmi, po zábave a spoločnosti, že spolu s manželom opustila Božiu prítomnosť, ktorú mohla zažívať vďaka strýkovi Abrahámovi. Vybrala si rušný život v meste, ktorý sa nakoniec stal jej záhubou. Rebeka bojovala za svojho milovaného Jáкова a zdá sa, že tým viac stratila ako získala - manžela a tiež druhého syna. Ráchel a Lea - dve sestry, ktoré veľa spájalo, ale vďaka otcovej ľstivosti bolo ich sesterské puto prerušené. Bojovali o svojho manžela, jeho lásku a deti.

K našim stretnutiam prirodzene patrí spev piesní a modlitba. A vždy si nájdeme aj čas na seba. Porozprávame si o tom čo nás trápilo, či naopak nám spôsobilo radosť a potešenie. Veď nájsť v dnešnej uponáhľanej dobe chvíľu na stretnutie s tými, ktorí vás dokážu vypočuť i poradiť, nie je až tak veľa. *Jedni druhých bremená znášajte, a tak naplníte zákon Kristov. (Gal 6,2)* Vďaka Bohu za tú úžasnú myšlienku zdieľania sa i v tomto spoločenstve.

Spoločenstvo evanjelických žien

Patrí medzi jedno zo spoločenstiev v zbore, ktoré navštevujú ženy z nášho zboru a občas k nám zavítajú i zo susedných zborov – veď naše spoločenstvo je

známe už desať rokov. Stretávame sa vždy v prvú nedeľu v mesiaci pri čítaní Božieho slova. Tento cirkevný rok sme ukončili štúdium evanjelia podľa Matúša a pokračujeme Listom apoštola Pavla Efezkým kresťanom. Správne pochopiť daný text z Písma Svätého nám pomáha brat farár. K týmto stretnutiam neodmyslene patrí modlitba na úvod i záver stretnutia, spoločné piesne, ale aj chvíľka poézie. Sú chvíle, keď nás občas niečo ťaží a trápi, preto sa podelíme i o svoje problémy, veď so svojimi ťažkosťami sa môžeme zdôveriť nielen Pánu Bohu, ale aj bližným, ktorí majú otvorené svoje uši i srdcia.

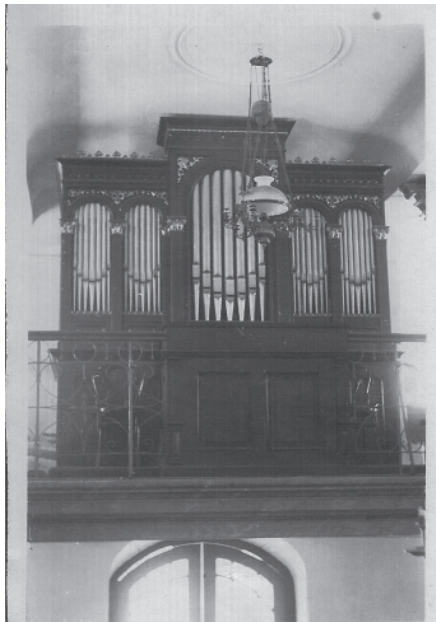
K neodmysliteľným aktivitám spoločenstva patrí pečenie vianočných medovníčkov pre všetkých účastníkov štedrovečerných služieb Božích, pomoc pri udržiavaní chrámu, zborového domu, fary a okolia v čistote, ale tiež účasť na rôznych stretnutiach organizovaných Spoločenstvom evanjelických žien či už sú Seniorálne stretnutia žien, alebo Valné zhromaždenia spoločenstva.

Naše spoločenstvo možno nie je veľké počtom členov, preto využívam aj túto možnosť a pozývam všetky sestry, ktoré sa túžia podeliť o svoje radosti i starosti a prežiť krásny čas v spoločenstve s ďalšími rovnako uvažujúcimi: prídte medzi nás, dvere zborového domu sú otvorené každú prvú nedeľu v mesiaci aj pre Vás.

Otvárame konzervu času

Vďaka bratom a sestram skúmajúcim súkromné archívy máte možnosť prostredníctvom fotografií nahliadnuť do histórie nášho cirkevného zboru.

Namiesto záveru

Bohatý továrnik sa počas svojej dovolenky pri mori díval na rybára, ktorý sedel pohodlne vedľa svojho člnu.

„Prečo nejdete loviť ryby?“ pýtal sa.

„Pretože som dnes ulovil už dosť.“ odpovedal rybár.

„Neulovíte viac rýb ako potrebujete?“ pýtal sa bohatý muž ďalej.

„Čo by som s nimi robil?“

„Mohli by ste si viac zarobiť a potom si kúpiť lepší čln, aby ste mohli plávať ďalej a uloviť viac rýb.“

„A čo potom?“

„Potom by ste si mohli kúpiť nylonové siete a potom uloviť ešte viac rýb a zarobiť ešte viac peňazí. Za nejakú dobu by ste mali celú flotilu a boli by ste bohatý ako ja.“

Rybár sa opýtal: „A čo by som robil potom?“

„Potom by ste si užívali života.“

„A čo si myslíte, že robím teraz?“ znela rybárova odpoveď, ktorý sa pritom pokojne díval na more.

Z matrik cirkevného zboru od 16.11.2011 do 1. 11.2012

Pokrstení (8):

Lukáš Hošťák (Chocholná – Velčice)
Liam Stanton Baldwin (Austrália)
Damian Kmeťo (Ivanovce)
Katarína Horňáková (Chocholná – Velčice)
Tomáš Križko (Ivanovce)
Ondrej Adaška (Melčice – Lieskové)
Ariana Peťkovská (Melčice – Lieskové)
Laura Kvasnicová (Chocholná – Velčice)

Konfirmovaní (12):

Kristína Červeňanová (Chocholná – Velčice)
Linda Dedíková (Melčice – Lieskové)
Simona Fabianová (Melčice – Lieskové)
Zuzana Fabianová (Melčice – Lieskové)
Anna Hurtoňová (Chocholná – Velčice)
Soňa Kadlečíková (Ivanovce)
Boris Kollár (Ivanovce)
Barbora Margetínová (Chocholná – Velčice)
Michal Šikuda (Melčice – Lieskové)
Klaudia Vašková (Melčice – Lieskové)
Ján Ondreička (Hôrka nad Váhom)
Katarína Ondreičková (Hôrka nad Váhom)

Sobášení (6):

Tomáš Csémi (Kráľová pri Senci) a Petra r. Kubínová (Melčice – Lieskové)
Pavol Marcinát (Veľké Bierovce) a Viera r. Šebeňová (Melčice – Lieskové)
Pavol Masaryk (Adamovské Kochanovce) a Ľubomíra r. Minárechová (Chocholná – Velčice)
Ivan Miškech (Chocholná – Velčice) a Erika r. Bartalová (Chocholná – Velčice)
Ing. Michal Motola (Hôrka nad Váhom) a Ing. Katarína r. Ondreičková (Hôrka nad Váhom)
PhDr. František Hajduk (Košice) a Mgr. Michaela Adamčiová (Chocholná – Velčice)

Požehnanie manželstva (1):

Milan Mikula (Chocholná – Velčice) a Sandra r. Horňáková (Adamovské Kochanovce)

Pochovaní (25):

Pavel Lobík 79 r. (Melčice – Lieskové)
Dušan Ďuriš 65 r. (Adamovské Kochanovce)
Ján Mikula 89 r. (Chocholná – Velčice)
Viera Skovajsová r. Strechová 77 r. (Melčice – Lieskové)
Anna Starostová r. Kudlová 103 r. (Adamovské Kochanovce)
Eva Mažárová r. Krecháčová 84 r. (Chocholná – Velčice)
Zuzana Chlapíková r. Struhárová 92 r. (Ivanovce)
Zuzana Mojžišová r. Mynáriková 92 r. (Chocholná – Velčice)
Zuzana Zlatovská r. Šimová 88 r. (Melčice – Lieskové)
Ján Srvátka 76 r. (Ivanovce)
Eva Mikušaťová r. Srvátková 71 r. (Melčice – Lieskové)
Katarína Horňáková r. Záhumenská 84 r. (Chocholná – Velčice)
Jaroslav Juriček 67 r. (Melčice – Lieskové)
Pavel Mítana 76 r. (Melčice – Lieskové)
Anna Profietová r. Pevná 85 r. (Ivanovce)
Michal Srnánek 80 r. (Adamovské Kochanovce)
Ján Fabian 73 r. (Melčice – Lieskové)
Ján Kubis 63 r. (Chocholná – Velčice)
Ivan Šikuda 55 r. (Melčice – Lieskové)
Jana Mitanová r. Malíková 54 r. (Chocholná – Velčice)
Jaroslav Sulo 81 r. (Chocholná – Velčice)
Emília Sulová r. Blašková 82 r. (Chocholná – Velčice)
Milan Ondris 77 r. (Chocholná – Velčice)
Milan Vetrák 80 r. (Ivanovce)
Katarína Blašková r. Šulková 91 r. (Horné Orechové)

Milodary na vydanie ročenky od 16.novembra 2011 do 15.novembra 2012

Bohuznáma sestra (Trenčín) 5 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €;
Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €;
Bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Adamovce) 20 €;
Bohuznáma rodina (Adamovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10
€; Bohuznáma rodina (Velčice) 20 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 10 €;
Bohuznáma sestra (Velčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 20 €;
Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 10 €;
Bohuznáma rodina (Lieskové) 15 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Bratia

a sestry z Ivanoviec 100 €; Bohuznáma sestra (Bošáca) 5 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 20 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 5 €; Bohuznáma rodina (Adamovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 50 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 20 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Horné Orechové) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; rodina Starostová (Adamovce) 25 €; rodina Hladká (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 20 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 5 €; Emília Ondrejičková (Ivanovce) 10 €; Zuzana Kubovicová (Ivanovce) 5 €; rodina Fabianová (Melčice) 10 €; rodičia konfirmandov 20 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 20 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 20 €; Bohuznáma sestra a rodina (Melčice) 30 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 20 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 20 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 10 €; rodina Horňáková (Chocholná) 20 €; Bohuznáma sestra (Melčice) 10 €; Bohuznáma sestra (Melčice) 10 €; Bohuznáma sestra (Kochanovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Melčice) 5 €; rodina Juričková (Chocholná) 10 €; Jozef Šebík (Chocholná) 10 €; Štefan Šebík (Chocholná) 5 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 10 €; rodina Baďurová (Štvrtok) 25 €; rodina Jána Haláčka st. (Velčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 13 €; Vladimír Jurčo (Adamovce) 5 €; Milan Križko (Adamovce) 5 €; Vladimír Mikuš st. (Adamovce) 10 €; Peter Kudla (Adamovce) 5 €; Ludmila Knuppová (Melčice) 10 €; Bohuznáma sestra (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 5 €; filiálka Lieskové 50 €; Zuzana Schniererová (Nové Mesto nad Váhom) 5 €; Viera Turánková (Štvrtok) 5 €; Ludmila Jurinová (Ivanovce) 5 €; Elena Poláková (Ivanovce) 5 €; Lenka Mítánková (Ivanovce) 5 €; Emília Plšková (Ivanovce) 2 €; Božena Ondrejičková (Ivanovce) 10 €; Ján Križko (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Drietoma) 50 €, Bohuznáma sestra (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Adamovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; Anna Lobíková (Melčice) 10 €, Bohuznáma rodina (Kochanovce) 20 €.

V tomto časovom období dosiahli milodary na vydanie ročenky sumu 1200 €. Ochotným darcom úprimne ďakujeme.

ECAV na Slovensku

Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku je druhá najväčšia cirkev na území Slovenska.

- vyznávame Ježiša Krista ako Hlavu všeobecnej kresťanskej cirkvi
- vychádzame z Písma svätého – Biblie ako prameňa viery i pravidla života a z našich Symbolických kníh
- Symbolické knihy (Kniha svornosti) považujeme za jedine správny výklad Písma svätého
- evanjelikmi sa voláme podľa evanjelií, ktoré sú zapísané v Biblii – Novej zmluve
- Augsburgské vyznanie z roku 1530 je po Písme svätom – Biblii základným prameňom našej viery. Podľa neho sa nazývame evanjelici augsburského vyznania
- symbolom evanjelickej cirkvi a. v. je Lutherova ruža
- hlásime sa do veľkej rodiny evanjelických cirkví vo svete
- sme pripravení spolupracovať aj s inými kresťanskými cirkvami a náboženskými spoločnosťami na poli ducha, charity a humanity
- vnútorná organizácia našej cirkvi je založená na princípoch samosprávy a rovnoprávnosti všetkých jej členov bez rozdielu rasy, jazyka, pohlavia a sociálneho postavenia

Poslaním ECAV na Slovensku je:

- šíriť evanjelium Ježiša Krista, vyznávať vieru v Trojjediného Pána Boha a vštepovať ju do vedomia ľudí
- slúžiť svojim členom službami Božími, prisluhovaním slova a sviatostí, náboženskou výchovou a poskytovaním duchovnej starostlivosti
- viesť svojich členov k vzájomnej úcte, podpore, tolerancii a príkladnému kresťanskému i občianskemu životu
- zriaďovať na zabezpečenie svojho poslania organizačné jednotky, charitatívne spoločnosti, cirkevné školy, združenia veriacich a pripravovať pre ne potrebných pracovníkov
- spolupracovať v oblasti výchovnej, vzdelávacej, humanitnej a charitatívnej s orgánmi štátu, samosprávami miest a obcí, so spoločenskými organizáciami a zahraničnými inštitúciami

Štatistické výsledky sčítania obyvateľstva podľa náboženského vyznania v roku 2011

Štatistický úrad Slovenskej republiky zverejnil v júli tohto roku výsledky sčítania obyvateľstva podľa náboženského vyznania. Pre nás evanjelikov nedopadli práve najlepšie. Oproti roku 2001 nastal úbytok o 57 000 ľudí a klesli sme zo 6,9 % v roku 2001 na 5,9% obyvateľov Slovenska v roku 2011. Je to jeden z najväčších poklesov medzi cirkvami. Zaujímavé by bolo tiež vedieť, aký je priemerný vek dnešného evanjelika.

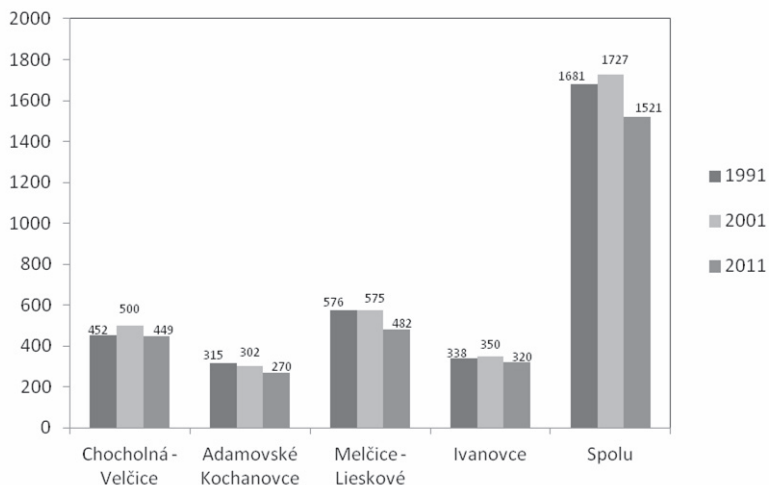
Zatiaľ môžeme konštatovať, že počet ľudí, ktorí odmietli vyplniť kolónku „náboženské vyznanie“ stúpol oproti roku 2001 z 3% (161000) na 10,6% (571 000). Nárast zaznamenali aj vyznania skryté za kolónkou „iné“ z 0,1% (6200) na 0,4% (23000). Počet ľudí bez vyznania stúpol len mierne z 13% (697000) na 13,4% (725000) a najviac ich žije v Bratislavskom, Banskobystrickom a Trenčianskom kraji.

Ako dopadlo sčítanie obyvateľstva v našom cirkevnom zbore zachytávajú nasledujúce grafy. Zobrazujú súčasný stav v zbore a porovnávajú ho s predchádzajúcimi rokmi.

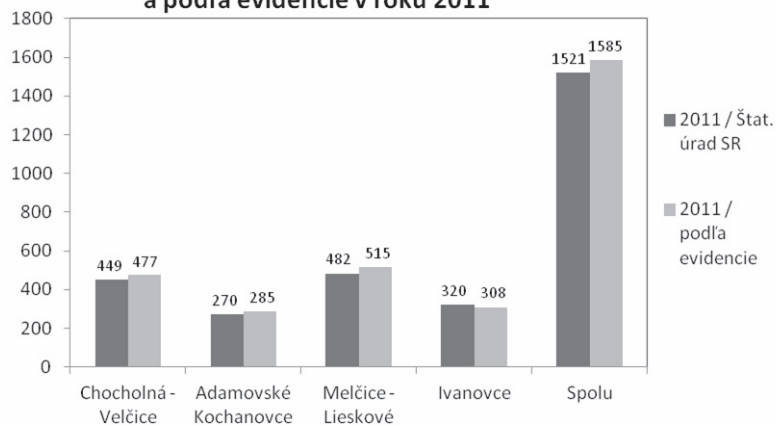
Z prvého grafu je zrejmé, že počty evanjelikov v jednotlivých obciach cirkevného zboru pri sčítaní obyvateľstva v roku 2011 klesli oproti roku 2001 v Chocholnej - Velčiciach o 51 ľudí, v Adamovských Kochanovciach o 32 ľudí, v Melčiciach - Lieskovom o 93 ľudí, v Ivanovciach o 30 ľudí, spolu o 206 ľudí oproti roku 2001.

Druhý graf porovnáva počet evanjelikov v jednotlivých obciach v roku 2011 podľa sčítania obyvateľstva a prihlásenia sa za člena cirkevného zboru. V tomto prípade je v evidencii cirkevného zboru o 64 ľudí viac ako sa prihlásilo k ECAV pri sčítaní obyvateľstva. Jedine v Ivanovciach je situácia opačná, kde sa pri sčítaní k cirkvi prihlásilo 320 ľudí, ale v evidencii cirkevného zboru je 308 ľudí.

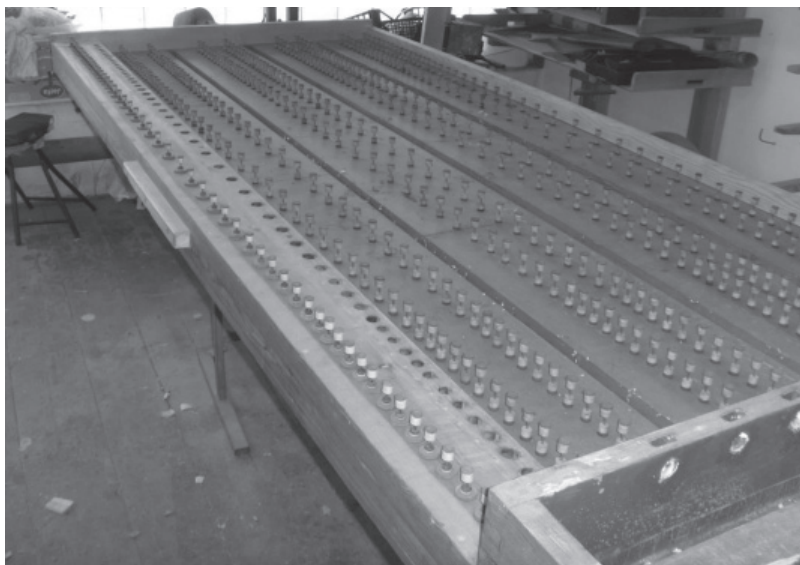
Počet evanjelikov cirkevného zboru podľa výsledkov sčítania v rokoch 1991, 2001 a 2011

Počet evanjelikov cirkevného zboru podľa štatistiky a podľa evidencie v roku 2011

Generálna oprava organa v obrazoch

Obsah

Úvodom	2
Základné informácie o Cirkevnom zbore	5
Srdečne vás pozývame	7
Kronika cirkevného roka 2012	8
Naše spoločenstvá	58
Namiesto záveru	64
Z matrik Cirkevného zboru	65
Milodary	66
Štatistické údaje Cirkevného zboru	69
Končíme s úsmevom	73

Humorné i poučné výroky detí na hodinách náboženstva v škole a škôlke

Brat farár sa pýta: Prečo sa modlíme na kolenách?

A pohotové dieťa odpovedá: Keď sa modlíme na kolenách, Pán Boh nás najlepšie počuje. Keď by sme pri modlitbe bežali Boh by počul len ššššš.

4-ročný chlapec vraví svojej kamarátke v škôlke: Nechápeš čo je to imidž? To akože vyzeráš veľmi dobre!

Abraháma na dlhej ceste do zasľúbenej zeme boleli nohy, a preto ho Pán Boh niesol. Ale dnes je na svete toľko ľudí, že by nás všetkých Pán Boh nestíhal nosiť, a preto pre nás vymyslel autá.

Žiak sa ponosuje: Mama mi vyložila Bibliu na najvyššiu poličku, aby som na ňu nedočiahol. Vraj je tam veľa násilia! ... Pobil som sa so sestrou, a keď na nás mama kričala spýtal som sa: Vyložíš aj nás na poličku, keď sa bijeme?

Pán Boh nás má rád, aj keď sme zlí! Čo iné Mu ostáva, keď nikto z nás nie je dobrý.

*Brat farár skúša žiaka: Pán Ježiš sedel pri studni a prišla za Ním žena samari-
tánka. Čo jej povedal? Odpoveď žiaka: Pite vodu z vodovodu!*

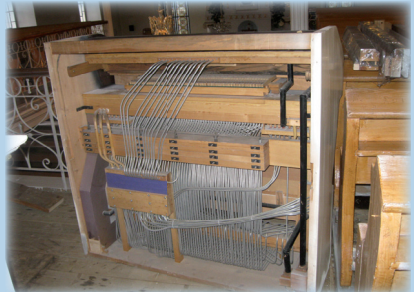
*A ešte jedno skúšanie: Prečo Pán Ježiš poprevracal stoly obchodníkom v chráme?
Žiak: Pretože predávali „šmejdy“ z Číny!*

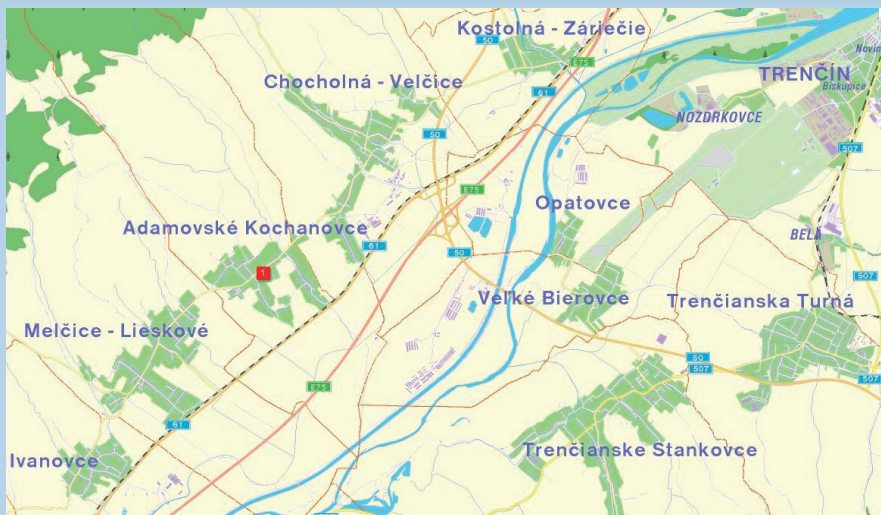
*Otázka: Poslúchate rodičov? Odpoveď detí: Áno! Otázka: Prečo? Odpoveď:
Lebo to chcete počuť!*

**Ročenku zostavili a na jej tvorbe sa podieľali:
Ján Ochodnický, Elena Šikudová, Ľubomíra Adamčiová, Eva Mikušat'ová,
Eva Kadlečíková, Martin Augustín, Silvia Augustínová, Daša Fabianová,
Marta Buricová, Juraj Adamčí**

Grafická úprava a tlač:
Tising tlačiareň spol. s r.o.
Odborárska 3
915 01 Nové Mesto nad Váhom

913 05 Adamovské Kochanovce 212
Tel.: 032 / 64 902 85, mobil: 0905 / 574 190
E-mail: faraakochanovce@mail.t-com.sk,
kochanovce@ecav.sk
www.faraak.sk